

ΧΑΝΙΑ 15 Δεκεμβρίου 1956

ΕΤΟΣ Ε' ΤΕΥΧΟΣ 3ον

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡ. Δραχ. 20

ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΑΧ. 1

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Χιλιάδες τὰ Χριστούγεννα
 [τὰ τραγουδοῦν ἄγγελοι
 καὶ κάθε ἀχτιδὰ ἀπὸ ψηλά
 [ποῦ καθ' ἀστέρι στέλλει
 μοιάζει ἀγγελικὴ ματιά.
 [Θρησκεία! Γλυκειὰ μάννα!
 Τι ὀμορφὴ δίνεις ἐσὺ λαλιὰ
 [καὶ στὴν καρδιά σου
 καὶ πόσο ἐκείνη ἡ λαλιὰ
 [σαλεύει στὴν καρδιά μας!
 Κ. ΚΡΥΣΤΑΛΗΣ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΓΕΓΟΝΟΣ

Η ΕΝΣΑΡΚΩΣΙΣ ΤΟΥ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΥ

Γεννήθηκε ὁ Χριστός ! Ἦρθε στὸν κόσμον ἢ γαλήνη καὶ ἡ εὐτυχία ! Ἦρθε σὰν ἄνθρωπος ταπεινὸς ὁ ἰδρυτὴς τοῦ κόσμου. Ἐντόθηκε μὲ τὰ πενιχρὰ ρούχα, Ἐκεῖνος ποῦ τὸν κόσμον ἔντυσε μὲ πολύχρωμα καὶ βασιλικά φορέματα. Ὁ Βασιλεὺς τοῦ κόσμου, γεννᾶται μέσα σὲ ἓνα κατάμαυρο σπηλιάρι. Τὸ φτωχὸ χορτάρι χρησιμοποιοεῖται γιὰ στρώμα πουπουλένιο στὸ θεῖο δρέπος. Ἦρθε στὸν κόσμον χωρὶς παραμάνες, χωρὶς σόμπες ἠλεκτρικές. Τοῦ εἶναι ἀρκετὲς οἱ ἀγνές ἀγαπνοές καὶ τὰ φυσήματα τῶν ἀκάκων προβάτων. Ἡ φάτνη εἶναι τὸ πολυποίκιλο κρεββατάκι τοῦ μικροῦ βασιλιά. Ἦρθε φτωχικός, λιτὸς κι' ἀπέριττος. Ἦρθε γιὰ νὰ διώξῃ τὴν κακία καὶ τὸ μῖσος. Ἦρθε γιὰ νὰ σκορπίσῃ τὸ γλυκὸ του χαμόγελο μὲς στὴ φουρτουνιασμένη φύσι. Ἡ γέννησις του ἦρθε γιὰ νὰ λυώσῃ τοὺς ψυχροὺς καὶ κατάσκληρους πάγους. Σὰν ἥλιος ποῦ ξεπροβάλλει μέσα ἀπὸ τὰ μολυβένια σύννεφα, ξεπροβάλλει γιὰ νὰ γλυκάνῃ τὴν ταραχὴν τῶν χρόνων. Γεννήθηκε ὁ βασιλεὺς τῆς φτώχειας, φτωχὸς κι' αὐτὸς, φτωχὰ καὶ τὰ ἐνδύματά του, γιὰ νὰ γλυκάνῃ τὸν πόνο καὶ τὴν θλίψιν στοὺς δυστυχεῖς. «Ὁ τῶν ὄλων δεσπότης» γεννᾶται μωρὰ ἀδύνατο κι' ἀπροστάτευτο. Ἡ ἐνσάρκωσις τῆς περιποιήσεως καὶ τῆς στοργῆς πρὸς ὄλον τὸν κόσμον. Γεννᾶται ἔχων ἀνάγκη ἀπὸ τὰς περιποιήσεις μιᾶς μητέρας. Γεννᾶται, νὰ κρυώνῃ, νὰ πεινᾷ, νὰ πονῇ, νὰ ὑποφέρῃ διωγμούς, μαρτύρια, Αὐτὸς ποῦ ἔντυσε φτωχοὺς. Αὐτὸς ποῦ χάρτασε πεινασμένους, Αὐτὸς ποῦ ἐθεράπευσε πονεμένους Γεννιέται φτωχὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ πλοῦτου καὶ τῆς ἀληθινῆς ζωῆς.

Τώρα λοιπὸν τὰ Χριστούγεννα μιὰ γλυκεῖα ἐλπίδα ἀνατέλλει. Ἡ Γέννησις τοῦ Σωτήρος. Ἡ γέννησις τοῦ ἡλίου, ποῦ θὰ φωτίσῃ τὸν μικρὸν καὶ ὀσθατο δρόμον τῆς ζωῆς μας. Τὸ παιδάκι ποῦ γεννᾶται στὴ Βηθλεὲμ μέσα στὴν ὑγρὴ σπηλιά, εἶναι ἡ μεγάλη ἐλπίδα ὄλων μας, εἶναι ἡ ἐλπίδα ποῦ σι' ἀνάλαφρα θεϊκὰ τῆς χέρια κρατᾷ τὸ μέλλον τοῦ κόσμου.

ΜΑΡΙΚΑ Ε. ΖΕΡΒΑΚΗ
Τάξις Η'. Γυμνάσιον Νεαπόλεως

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΜΑΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΕΤΑΙ ΣΤΟ "ΚΟΡΟΪΔΟ ΜΟΥΣΟΛΙΝΙ,"

Χάρτιγκ ὅ,τι κι' ἄν' κἀνης
πέρα πιά δὲν τὰ βγάνεις
γιατὶ ὄλοι οἱ Ἕλληνες θ' ἀγωνιστοῦν
γιὰ τῆς Κύπρου τὸ λαό.

Ἐλευθερία ζητοῦνε
καὶ μόν' αὐτὴν ποθοῦνε
κι' ἔτσι ἡ Κύπρος πάλι κάποια μέρα
θὲ' νὰ γίνῃ Ἑλληνική.

Τι κι' ἄν τοὺς μαστιγώνης
τι κι' ἄν τοὺς θανατώνης
θαρθῇ κι' ἡ ἅγια μέρα ποῦ θὰ ποῦνε
τὰ σπᾶμε τὰ δεσμά μας,

Χαράμι νὰ σᾶς γίνουν
οἱ θάναστοι ἐκείνων
ποῦ δίπλα σας πολέμησαν γενναῖα
μὲ φιλία περισσή.

Κανεῖς σας δὲ θὰ μείνῃ
ὄλοι σας στὸ καμίνι
π' ἀνάψατε στὰ στήθη τῶν Κυπρίων
θὰ καῖτε μονομιάς.

Θάρρος λοιπὸν ἀδέρφια
μὴν ὀσ' ἔμποδίζουσ τέτοια
ποῦ κάνουνε οἱ Ἄγγλοι εἰς τὴν Κύπρον
μ' ἓνα μῖσος τρομερό.

ΜΑΙΡΗ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥ
Ζβ' κλ. Γ. Θ. Χ.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΔΙΣΤΙΧΑ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥΝΤΑΙ ΣΑΝ ΚΡΗΤΙΚΟ ΜΠΕΝΤΟΖΑΜΙ

Κύπρον μας ἔμορφο νησί πὼς σὲ ζηλεύουν ὄλοι...
ἀλλ' ἐπειδὴ ἔσαι Ἑλληνικὴ μοιάζεις μὲ περιβόλι,
Ἑλληνικὴ γεννήθηκες κι' Ἑλληνικὴ θὰ ζήσης
καμάρι τῆς Ἑλλάδος μας, κι' ἐσὺ θὰ τὴν τιμήσης.

Ὁ ἥλιος, διὰν πρωτοβγῇ ἐσὲ πρωτοστολίζει,
καὶ ἡ αὐρα ἢ θαλασσινὴ γλυκὰ σὲ νανουρίζει.

Τῆς Μεσογείου τὸ νησί τὸ πιὸ καμαρωμένο
ἐσένα πάντα θάχουσιμ στὸ νοῦ ζωγραφισμένο.

Γιὰ σένα θὰ τὸ χύσωμε πόταμηδὸν τὸ αἷμα.
Γιὰ νὰ ἀνήκῃς εἰς ἐμᾶς κι' ὄχι σ' ἄλλο κανένα.

Ἄγγλοι καὶ Τοῦρκοι καὶ λοιποὶ, ὄλοι νὰ τραβηχθῆτε,
καὶ χώματα Ἑλληνικὰ ποτέ σας μὴ πατήτε.

ΠΡΑΤΙΚΑΚΗ ΕΥΓΕΝΙΑ
Τάξις Ζ'. Γυμνάσιον Πόμπιας

Ο ΕΚΔΙΚΗΤΗΣ

Διήγησ' Α. ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑ (Έκ τοῦ ἀναγνωστικοῦ ΣΤ' Τάξεως).

Γεμάτος ἰδανικά καὶ πόθους, θαμπωμένος ἀπὸ παραδόσεις καὶ θρύλους ἐνδόξους καὶ ἐνθερμο, ἀγνὸ πατριωτισμὸ, μᾶς παρουσιάζεται σ' αὐτὸ τοῦ τοῦ διήγημα ὁ Καρκαβίτσας. Δὲς καὶ τοῦ Γένους ἢ ψυχῆ, ἢ ἀδούλυτη καὶ παρθένα, μιᾶ μὲ τὸ στόμα του.

Ἐλπίδες καὶ πόθοι αἰώνων, προσδοκίες κ' ὄνειρα ἑνὸς λαοῦ μεγάλου στὴν ψυχῇ καὶ τὴν καρδιά, ἑνὸς λαοῦ ποῦ πολεμᾷ καὶ κτυπιέται καὶ ματώνεται, μὰ ποτὲ δὲ σκύθει τὸ κεφάλι, σὲ κανένα ζυγὸ, ἔστω κι' ἂν αὐτὸς εἶναι χρυσοκαπνισμένος καὶ διαμαντοκόλλητος. Δαδὸς ἀδάμκτος, ψυχὴς παλληκαρίσιες, ἀντρίκιες, μπράτσα ἀσφαλωμένα ἀπ' τὴν ἱερὴ ἀγκυράκητη γιὰ τὰ καταπατημένα ἱερά, εἰς προδομένες φιλίες, ἑλληνικὴς καρδιὴς σὲ μπρούτζινα κορμιά, σὰν αὐτὰ ποῦ στήθηκαν τείχος τότε, στὴν Πόλη, μπροστὰ στὶς βενετσιάνικες γαλέρες καὶ τοὺς σιδηρόφρακτους δόγηδες. Τὰ κορμιά ἔμωσ λύγισαν γὰρ ἀπ' τὸ δόλιο πόλεμο, μὰ οἱ ψυχὴς ἔμειναν ἀκλόνητες. Οἱ Βενετσιάνοι μπήκαν στὴν Πόλη. Ρῆμωσαν οἱ δρόμοι, παραβιάστηκαν τὰ σπίτια κι' οἱ ἐκκλησιῆς, λεηλατήθηκαν τ' ἀρχοντικά, διάστηκαν τὰ παλάτια, κἀκηκαν οἱ βιβλιοθήκες. Γέρων καὶ γυναικῶν τὸ αἷμα κύλησε ποτάμι. Ἡ Πόλη παραδόθηκε δλόκληρη στὸ μαχαίρι καὶ τὴ λεηλασία. Ὅλα τὰ ὠραία τῆς στολίδια, τὰ μνημεῖα τῆς, τ' ἀγάλματα, τὰ πολύτιμα κοσμήματα, τίς εἰκόνες, τὸ χρυσὸ ρολόγι, ἔλα τὰ πῆρε ὁ Δάνδολος γιὰ νὰ στολίσῃ τὴ Βενετία του. Ὅλα, ἐκτὸς ἀπὸ ἓνα. Τὸ πιὸ ὠραῖο, τὸ πιὸ πολύτιμο, τὸ πιὸ ζηλευτό. Ἡ ἱερή, Ἁγία Τράπεζα τῆς Ἁγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας, δὲ θὰ ὑπατακτῇ στὸν ξένο. Τὸ καρδί, ὅπου τὴ φόρωσαν, δὲ θὰ φτάσῃ στὸν προορισμὸ του. Ἡ καρὶνα του σκίστηκε στὰ δύο, καθὼς ταξίδευε, κι' ἢ Ἁγία Τράπεζα γλύστηρε μὲς τὴ θάλασσα. Ἡμέρεψαν ἡμέσως τὰ νερά, γλύκανε ὁ τόπος, μῦρο λὲς καὶ χύθηκε ἀπ' τὸν οὐρανὸ. Κι' ἀπὸ τότε ἢ θάλασσα αὐτῆ, ἢ θάλασσα τοῦ Μαρκυρά, εἶναι ἡμερὴ καὶ γαλήνια σὰ μικροῦ παιδιοῦ καρδιά. Ἀπὸ κεῖ, ἀπ' τὸν ἀγιασμένο κείνο τόπο ποῦ ἔπεσε ἢ Ἁγία Τράπεζα, περιμένει ἢ ψυχῆ τοῦ Γένους ν' ἀνατείλῃ κάποτε καὶ τῆς Πόλης ἢ λευτεριά, νὰ ξανακτυπήσουν τὸν ὄρθρο οἱ καμπάνες τῆς Ἁγίας Σοφίας, νὰ χαρῆ κι' ἢ Παναγιά ἢ δακρυσμένη καὶ νὰ μὴ κλαίει πιά. Χρόνια κρυμμένη στὴ σκιά τῆς σκλαβιάς ἢ ὁμορφῆ Πόλη μας, καρτερᾷ τὴν ἀνατολή. Ναί, θὰ φανῇ κάποτε ἢ ἀπολύτρωση, θ' ἀνατείλῃ ἢ χαραυγῆ

πάν' ἀπ' τὸ Γένος τὸ θρασυσιμένο. Καὶ θὰ ὕψωθῶν καὶ πάλι τὰ μπρούτζινα κορμιά, καὶ θὰ πάρουν πάλι πίσω τὸ δίκιο, τὴ δόξα, τὰ ἱερά τους. Κι' ἢ Πόλη θὰ γίνῃ τὸ στολίδι κι' ἢ βασίλισσα τῆς Οἰκουμένης, ὅπως καὶ πρῶτα. Ναί, καὶ πάλι θὰ νικήσῃ, θὰ δοξαστῇ καὶ θὰ θεριέψῃ καὶ πάλι τὸ Ἑλληνικὸ Ἔθνος, γιὰ τὴ τὰ παιδιὰ του εἶναι ἥρωες, εἶναι ἄντρες, εἶναι Ἑλληνες!

Τεχνίτης τοῦ λόγου, χειρίζεται σ' αὐτὸ τὸ διήγημα ἄψογα τὴ δημοτικὴ ὁ συγγραφέας. Μὲ πόση φλόγα, ἀλήθεια, καὶ μὲ πόση πίστη τραγουδᾷ τὴ μέλλουσα τῆς Πόλης λευτεριά, τοὺς θρύλους καὶ τίς παραδόσεις, τὴν πίστη καὶ τὴ δόξα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ποῦ μ' αὐτὴς γαλουχήθηκε κι' ὁ ἴδιος, κι' αὐτὴς ἀκολουθεῖ σὰ θέματα σταῖ ἔργα του. Σὲ κάθε γραμμῆ, σὲ κάθε λέξη φαίνεται ὁ Ἑλληνας, ὁ γνήσιος, ὁ παντοτεινὸς Ἑλληνας, ὅπως ἀπ' τὴ φύση εἶναι, καὶ ὅπως θὰ εἶναι ὡς τὴ συντέλεια τοῦ κόσμου. Ὁ ναύκληρος, ποῦ στὸ στόμα του ἔχει ἔλαει ὁ Καρκαβίτσας αὐτὸ τὸ διήγημα, συμβολίζει τὴ ψυχῆ τοῦ συγγραφέα, τὴν ἀγνή ἑλληνικὴ ψυχῆ! Σὲ πρῶτο πρόσωπο μιᾶ, κι' ἔτσι καὶ ξένος κι' ἀδιάφορος ἀκόμα νὰ εἶσαι, σὲ παρασύρει στὴν ὠραία ἐλπίδα, στὸ τρελλὸ ὄνειρο τῆς Φυλῆς.

Σὲ γεμίζει ἐνθουσιασμὸ μὰ κι' ἀγκυράκητη, στενοχώρια μὰ κι' ἐλπίδα, μίσος μὰ κι' αἰσιοδοξία. Κι' ἔλ' αὐτὰ γιὰ τὸ Καρκαβίτσας τὰ νοιώθει, τὰ κλείνει μέσα του βαθειά, αὐτὸς ὁ κατ' ἐξοχὴν Ἑλληνας συγγραφέας. Εἶναι περήφανο κι' ἀγέροχο τὸ ὕψος του σὲ πολλὰ σημεῖα, μὰ τέτοιοι εἶναι κι' οἱ Ἑλληνες, οἱ ναυτικοί, οἱ ψαράδες, οἱ βοσκοί, οἱ γεωργοί! Εἶναι ἀψὺς στοὺς χαρακτηρισμοὺς του, σὰν τὸ ἄλατι ποῦ πέτρωσε χρόνια τώρα πάνω στὸ θράχο. Μὰ ὅταν μιᾶ γιὰ τὰ κουρσεμένα μας ἀγαθὰ, καὶ τὰ καταπατημένα μας δίκια, εἶναι γεμάτος γλυκύτητα, πίκρα καὶ μελαγχολία.

Σ' αὐτὸ τοῦ τοῦ διήγημα ὁ Καρκαβίτσας περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο, ἔχει ἀγγίξει τὴ χορδὴ τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, ποῦ εἶναι τόσο λεπτὴ κι' εὐαίσθητη, ὅμως ὅταν ἠχῆσῃ, ἢ φωνῆ τῆς ἀπλώνεται σὰν ἐγεργήρια σάλπιγγα...

ANNA XATZELIA

Τάξις Στ' Γαλλ. Σχολῆς Χανίων

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Καθώς έρχονται οι μέρες τών έορτών όλο και περισσότερο έρχεται στο μυαλό μου εκείνη ή ιστορία πού μου διηγήθηκε κάποτε ένας θεός μου πού γύρισε—Χριστούγεννα θυμούμαι—άπό ένα μακρινό ταξίδι.

Σάν ήμουν μικρός—μου είπε—ένοιωθα τόν έαυτό μου μειωμένο επειδή ήμουν φτωχός και νόμιζα ότι ή φτώχεια είναι ντροπή. Δίπλα στό σπίτι μας καθόταν ένας πλούσιος έμπορος πού έκανε ταξίδια στό έξωτερικό, και ό όποιος είχε ένα γυιό άκριβώς στην ήλικία μου. Άλήθεια ό πλούτος κάνει τούς ανθρώπους πολύ έγωιστές, όπως άκριβώς ήταν και ό γείτονάς μου. Ποτέ δέν άφηνε ευκαιρία νά μή μου δείξη τήν αντίθεση και τή διαφορά πού ύπήρχε ανάμεσά μας. Παιδί ήμουν και ζήλευχ. Τότε γεννήθηκε μέσα μου ό πόθος γιά τό χρήμα, γιατί νόμιζα πώς αυτό ήταν ή ευτυχία και μοναδικό σκοπό στό ζωή μου έβαλα ν' άποκτήσω χρήματα. Σάν έγινα λοιπόν 18 χρονών—καλή ώρα σάν και σένα—έβγαλα ναυτικό φυλλάδιο και άρχικα στό έξωτερικό μ' ένα φορηγό σάν άπλός ναύτης Σκληρή και άχαρη δουλειά πού μ' έκαμε νά διαπιστώσω πώς τό άλμυρό ψωμί δγαίνει με τό πιό δύσκολο τρόπο. Δέν μ' ένοιαζε όμως γιατί έγώ είχα σκοπό νά τό σκάσω σάν θά φτάναμε σέ στερηά και νά προσπαθήσω με διαφορετική εργασία ν' άποκτήσω εκείνο πού ήθελα. Νά μην στό πολυλογώ λοιπόν φτάσαμε σ' ένα μεγάλο λιμάνι, έφυγα άπό τό καράβι και ύστερα άπό μερικό καιρό στερηέσεων βρήκα με δυσκολία δουλειά σ' ένα ξενοδοχείο πού έπλυνα πιάτα. Βέβαια αυτή δέν είναι δουλειά γιά νά πλουτίση κανείς. Σιγά—σιγά όμως βρήκα καλύτερη και ύστερα άπό πολύ καιρό κόπων και μόχθων άπέκτησα εκείνο πού ήθελα. Άνοιξα δικό μου μαγαζί άπό τό όποιον κέρδιζα άρκετά. Μέχρις όμως έχω φτάσω εκεί είχα ύποφέρει πάρα πολλά, και τώρα λύγισα. Άρρωστος χρειά, έπεσα στό κρεβάτι. Οι γιατροί μου είπαν ότι είναι άνάγκη νά μεταφερθώ στην κλινική, πράγμα πού έγινε. Ό καιρός ήταν σάν και τώρα Δεκέμβρης. Στο θάλαμο πού μ' έβαλαν ήταν άλλοι δύο άρρωστοι. Γύρω τους ήταν μαζεμένοι οι δικοί τους πράγμα πού μ' έκαμε νά καταλάβω πόσο μόνος ήμουν έγώ.

Τότε μου δόθηκε ή ευκαιρία νά σκεφτώ γιά τόν έαυτό μου πιό θαθείά. Σκέφτηκα πώς βρέθηκα εδώ, σκέφτηκα πώς τώρα έχω κάτι δικό μου, σκέφτηκα πώς έχω εκείνο πού χρόνια ποθούσα. Τι παράξενο όμως όλα αυτά δέν με ίκανοποιούσαν τώρα. Ανακατεμένα συναισθήματα ύπήρχαν μέσα μου, κάτι μουλκιπε. Ένοιωθα ξένος ανάμεσα σέ ξένους, είδα ότι δέν έχω τώρα δίπλα στό δικό μου κρεβάτι, ούτ' ένα φίλο, ούτ' ένα δικό, θυμήθηκα τά παιδικά μου, τό σπίτι

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΑΣΜΑΤΩΝ

(Έντυπώσεις)

Μιά άπό κείνες τις όμορφες γαλάζιες χαρουνές μās βρήκε στό ξεκίνημα μιās μεγάλης έκδρομής. Θα επισκεπτώμαστε τήν Γεωργική Σχολή Άσωμάτων. Προχωρήσαμε άρκετά, και σέ λίγο συναντήσαμε τό πρώτο χωριό. Τα Μεσονύσα είναι ένα μικρό χωριό με πολλά δένδρα, και ώραία βρύση. Άπ' άπέναντι ό Σερακάρης μās φέρνει στην φαντασία τούς άγριους γερμανούς, πού είχαν κάψει τό χωριό αυτό μαζί με τόσα άλλα. Τώρα όμως ευτυχώς έχει ξαναβρη τήν χαμένη του γαλήνη. Ό άμαξιτός δρόμος έπειτα μās οδηγεί στόν Μέσωνα πλαισιωμένο με κατάφορτες μηλιές και δροσερά νερά. Στο νεκροταφείο του χωριού ύπάρχει ό τάφος του ήρωα Ζερβού.

Προχωρώντας πάντα άμαξιτό, κάτω άπό τά καυτερά φιλιά του ήλιου, άντικρύσαμε με ευχαρίστησι τήν σχολή. Η πρώτη μας έντύπωσι άπό τό θέαμα είναι τά καλοκλαδεμένα δένδρα. Η σχολή είναι μιá μεγάλη έκταση πού χωρίζεται σέ διάφορα μέρη. Μελισσοτροφείο, δονιθοτροφείο κ.λ.π. Ό,τι έκλεκτό και ώραίο εκεί θα τό βοής. Τα καλύτερα, τά έκλεκτότερα είδη ζώων είναι βαλμένα με τάξι και προσοχή όπως χρειάζεται. Όλη αυτή ή άρμονία κα' ή τάξις μου έκαναν μεγάλη έντύπωσι, και σκέφτηκα πώς πρέπει όλοι πού ζούν στό χωριό νά μιμηθούν τήν Σχολή σ' όλες τις εργασίες της και πολύ θα ώφεληθούν.

ΝΙΚΗ ΚΟΥΡΜΟΥΛΟΥ

Τάξ. Ζ1 Κλασ. Γ. Θ. Ρ.

μας, τούς δικούς μου κι' ένα συναισθημα άπέραντης μελαγχολίας γεννήθηκε μέσα μου πού σιγά—σιγά έγινε συναισθημα νοσταλγίας. Σε λίγες μέρες ήλθαν Χριστούγεννα. Οι κλίνας τών συνασθενών μου γέμισαν άπό γλυκά και δώρα και τ' αυτιά τους χόρτασαν άπό ευχές και καλά λόγια πού τούς είπαν τ' αγαπητά τους πρόσωπα. Για μένα κανείς. Δάκρυσα. Ό νοός μου έτρεξε πάλι στό σπίτι μας. Θυμήθηκα τά Χριστούγεννα πού γιορτάζαμε όλοι μαζί γύρω στό δένδρο. Τότε ένοιωσα πώς τό παν δέν είναι τά χρήματα. Κατάλαβα πόσο ώραίο είναι νάχης ανθρώπους νά σ' αγαπούν και νά τούς αγαπάς. Τότε ζωηρή γεννήθηκε μέσα μου ή ιδέα τής έπιστροφής. Και τώρα πού είμαι ανάμεσα σας νοιώθω πολύ περισσότερο ευτυχισμένος παρά όταν μπήκα στό δικό μου μαγαζί στην ξενητειά.

ΚΑΤΣΑΜΑΣ Κ.
Ηα'. Πρ. Β. Γ. Χ.

Ἀπόψε ἡ βραδιά εἶναι γαλήνια. . . Μιά εἰρηνική παράξενη ἡσυχία ἔχει ἀπλωθῆ παντοῦ. Ἄν καί εἶναι χειμῶνας δὲν κάνει καθόλου κρύο. Ὁ οὐρανὸς ἔχει ἓνα παράξενο χρῶμα μουντὸ μπλέ. Τὰ ἄστρα λάμπουν πῶς πολὺ ἀπὸ κάθε ἄλλη βραδιά. Ἐνα ἄστρο πρὸς τὴν Ἄνατολὴ λάμπει πῶς πολὺ ἀπ' ὅλα καὶ χύνει ἓνα χρυσαφένιο φῶς στὴν χιονισμένη γῆ. Εἰς τὴν ἴδια τοποθεσία ξεδιακρίνονται τρεῖς σκιές πού προχωροῦν ἀργά—ἀργά. Τὴν ἡσυχία τῆς νύχτας ταρατσοῦσι πότε πότε τὸ γαύγισμα ἑνὸς σκυλιοῦ. Παραπέρα κάτω ἀπὸ ἓνα δένδρο κάθονται μερικοὶ βοσκοὶ ἀγροπνῶντας καὶ φυλάγουν τὰ προβατάκια τους, πού βελάζουν μισοκοιμισμένα. Οἱ δρόμοι τῆς Βηθλεέμ εἶναι ἔρημοι καὶ ὅλα τὰ σπιτία εἶναι θυσιζόμενα στὸ σκοτάδι. Μόνο σ' ἓνα σταῦλο ἓνα λυχναρί σκορπᾷ γύρω τὸ ἀμυδρὸ φῶς του. Ἐάφνου ἡ γαλήνη πού ἔχει ἀπλωθῆ παντοῦ ταρασσεται. . . .

Ὁ Ἰοδρακὸς ἀνοίγει κι' ἀπὸ, μέσα ἀνεδοκατεβαίνουν ἀσπροντυμένοι ἄγγελοι ψάλλοντας μὲ τις ἀρμονικὲς φωνές τους «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.» Μὰ τώρα τὸ φῶς πλησιανε καὶ φέγγει σὰν μέρα. Τὸ ἄστρο πού ἦταν στὴν ἀνατολὴ ἔχει σταματήσει πάνω ἀπὸ τὸ σταῦλο πού πρὸ ὀλίγης ὥρας ἦταν φωτισμένος μὲ τὸ λυχναρί. Μέσα στὸ σταῦλο παρουσιάζεται μιὰ θεϊκὴ εἰκόνα. Πάνω σὲ μιὰ φάτνη στρωμένη μὲ ἄχυρα εἶναι ξαπλωμένος ὁ νεογέννητος Χριστοῦλης. Γύρω στὸ μέτωπό του ἔχει ἀπλωθῆ ἓνας φωτοστέφανος πού κάνει νὰ λαμπυρίζουν οἱ χρυσαφένιες μπουκλίτσες Του. Στὸ προσκέφαλό Του κάθεται καὶ χαμογελᾷ μὲ ἀπέραντη εὐτυχία καὶ ἀγάπη ἡ μανούλα Του. Παραδίπλα στέκεται ὁ Ἰωσήφ καὶ ἀγκαλιάζει καὶ τοὺς δύο μὲ τὸ βλέμμα του. Τῆ στιγμῇ αὐτῇ μπαίνουν στὸ σταῦλο οἱ τρεῖς Μάγοι ὀδηγημένοι ἀπὸ τ' ἀστέρι, γιὰ νὰ προσκυνήσουν τὸν νεογέννητο Σωτῆρα τοῦ κόσμου, τὸν υἱὸ τοῦ Θεοῦ. Δυὸ προβατάκια μὲ τὰ χνώτα τους προσπαθοῦν νὰ τὸν ζεστάνουν. Ἀλλὰ ἡ νύχτα φεύγει σιγά—σιγά καὶ τ' ἀστέρια σβύσουν, ἐνῶ στὴν ἀνατολὴ σκάει ὁ χρυσοῦς δίσκος τοῦ ἡλίου. Μαζὶ μὲ τὴ φυγὴ τῆς νύχτας ἔσθυσε ἀπαλὰ καὶ ἡ θεϊκὴ ὀπτασία τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος.

ΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΣΤ6' Γ.Θ.Χ.

ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ

ΣΤΗΝ ΦΙΛΗ ΜΟΥ "Α. . . ."

Κι' ἂν φεύγεις τώρα γιὰ τὰ ξένα,
μὲ μάτια δακρυσμένα καὶ θηλά,
μὴν λυπᾶσαι, θὰ γυρίσης κάποια μέρα,
καὶ θάχης πάλι συντροφιά σου τὴν χαρά. . .

ΠΟΛΥΜΝΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΛΑΚΗ

Η'. Πρακτ. Γ.Θ.Χ.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΑ

Ψηλὸς λιγνὸς σὰν τὸ ζαχαροκάλαμο
τὸν Χάρτιγκ γρήγορα θὰ κλείσῃ εἰς τὸν θάλαμο,
μὲ τὸνα χέρι στὸν σταυρὸ καὶ τ' ἄλλο στὴ χαντζάρα
στοὺς Γρεττανοὺς ἐνέσπειρε ἀληθινὴ τρομάρα.

Εἰς τὸν Θεὸν ἀκλόνητη ἔχοντες πλήθεια πίστη
τοὺς θάρδαρους τοὺς Βρεττανοὺς θὰ στείλῃ εἰς τὴν
[Δύσι.

Κι' ἂν ἡ Ἀγγλία θέλῃσε στὸν οδοῦρο νὰ μᾶς δάλλῃ
τώρα τὸ βλέπει σίγουρα πὼς πέρα δὲν τὰ βγάξει.

Κι' ἂν ἔστειλε τὸν Τζῶνη τῆς γιὰ νὰ μᾶς φοβερίσῃ
τοὺς ἀδελφούς μας Κύπριους στίς φυλακὲς νὰ κλείσῃ
θάρθη ἡμέρα σίγουρα π' ἔτι κι' ἂν ἔχη σπείρει
μόνη ἡ Ἀγγλία, μόνῃ τῆς, ἀνέμους θὰ θερίσῃ.

ΠΑΤΕΡΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ἰδιωτικὸν Γυμνάσιον Ἀλικιανοῦ Τάξις Η'.

ΙΗΙ ΖΩ ΙΗΙ

Εἶν' ἡ ζωὴ ἓνα φανταχτερὸ λουλούδι,
μιὰ κωμωδία, μιὰ φάρσα, ἓνα δράμα·
εἶν' ἡ ζωὴ ἓνα γλυκὸ τρυγούδι,
μιὰ εἰρωνεία, ἓνα γέλιο, ἓνα κλάμα. .

Εἶν' ἓνα ἄνθος πού ἀνθίζει τὴν αὐγὴ
κι' ἔχει ὀριμάσει πιά σχεδὸν τὸ μεσημέρι,
μὰ πού κοντεύει ἀπ' τὸν κάλυκα νὰ βγῆ,
ὅταν ὁ ἥλιος πρὸς τὴ δύσι τ' ἄρμα φέρῃ.

Εἶναι ἀγῶνας πού καλεῖται ὁ καθεὶς
ν' ἀγωνισθῆ κι' ὁ νικητὴς παίρνει βραβεῖο,
πού τιμωρεῖται τῆς ζωῆς ὁ ἀμαθής,
σὰν ναυαγήσῃ τῆς ζωῆς τὸ πλᾶνο πλοῖο.

Μὲ τὸ βραβεῖο, μὰ μὲ θλίψη ἡ νικητὴς
παίρνει τὸ δρόμο, τὸ βουβὸ τὸ μονοπάτι,
πού ὀδηγεῖται ὁ τρανὸς θριαμβευτὴς
στὸ χῶμα, πάνω στοῦ φερέτρου τ' ἄτι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΟΥΚΑΚΗ

Η' Κλασσικοῦ Γ. Θ. Ρ.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑΣ ΜΑΣ
ΠΕΛΑΓΙΑΣ ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗ

Ἐνῶ τὸ ἄπειρο εἶναι βυθισμένο στὴν νάρκη τοῦ ὄνειρου του, στοὺς παραλογισμοὺς τοῦ μεθυστοῦ του, ἀποκαμωμένο στὴν φθινοπωρινὴ ἀγκαλιά!.... Ἐδῶ συμβαίνει κάτι ἀντίθετον. Φρικιαστικὴ καταγίδα τραβάει τὶς σκέψεις μας, ὅταν ὁ ἀπαίσιος «χωρισμὸς» ἔχει σηκώσει ἀπὸ τὸ φαρμακερὸ βέλος του.

Πρόθυμος νὰ μᾶς κεράσει μὲ τὸ φαρμακωμένο ποτό του, ἀφήνει σήμερα τὴν ἀνεμοθύελλα νὰ ξεσπάσει δλόγυσά μας. Μᾶς χαρίζει τὴν αἰώνια νύκτα. Μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὴν ἀγαπημένη μας καθηγήτρια.... ἀπὸ τὸ διυλετὸ διαμάντι τοῦ ὄλου προσωπικοῦ μας, ἀπὸ ἐκείνη πού ὑπῆρξε τὸ πᾶν στὴν στερημένη ζωὴ μας.

Πόσο ἀλήθεια οἱ στιγμὲς κυλοῦν θλιβερές!...

Πόσο ἡ ἀτμόσφαιρα δρθώνεται ἀποπνυκτικὴ, ὅταν ἐκείνη ἔρχεται νὰ μᾶς ἀφυπνίσει ἀπὸ τὸν λήθαργον τῆς παιδιάτικης ἀφελείας, ἴσως!..... γιὰ τελευταία φορὰ. Μὲ δακρυσμένα μάτια ἀφήνει νὰ ρέουν τὰ εὐγενικά της αἰσθήματα. Ἐνῶ κάπου, κάπου ἀκούονται οἱ λυγμοὶ τῶν παιδιῶν.

«Φεύγω, σὰς ἀφίνω τὴν ἀγάπη μου καὶ σὰς εὐχομαι ὅπως ἐπιτύχετε στὴν ζωὴ». Δὲν μπορούσε νὰ πῆ ἄλλο, κάτι τῆς θόλωνε τὴν δέσμη τῶν σκέψεῶν της, ὥστε μόλις ἀκούστηκε ἡ σβυμένη φωνὴ της «Ἐχετε γεια», ἔνῳ μᾶς ἀφηνε μόνους.

Ἐφευγε, μὰ τὸ βλέμμα της ἄθελα ξαναγύριζε πίσω στὸ πνευματικὸ ἴδρυμά μας, λὲς κάτι νὰ ζητοῦσε νὰ πάρη μαζί της ἀπὸ τὸ ὄλο τοῦ Γυμνασίου μας, ἢ μὲ τὴν ἐπιθυμία νὰ ἐπισφραγίσῃ τὴν ἀνάμνησίν του. Ἐνῶ ὕστερα ἀπὸ λίγο αἱ δύο ἀνώτεροι τάξεις τοῦ Γυμνασίου μας, βρεθήκαμε στὸν σταθμὸν τῶν αὐτοκινήτων.

Θέλαμε γιὰ τελευταία φορὰ νὰ ἀτενίσωμεν αὐτὸ πού χάνει, αὐτὸ πού ἐφευγε τόσο μακριά, πού μόνο ἡ σκέψις θὰ μπορούσε νὰ φθάσῃ.

Θέλαμε νὰ τῆς δώσωμε ὅλη τὴν ἀγάπη τῆς καρδιάς μας καὶ μαζί μ' αὐτὴ νὰ ταξιδεύσῃ στὸ ἄπειρο!.. Τὰ δάκρυα ἔβρεχαν τὰ ὄχρα πρόσωπά μας. Οἱ στιγμὲς περνοῦσαν χωρὶς νὰ ἔχωμε τὴν δύναμι νὰ τὶς ἐμποδίσωμεν, ὥσπου φθάσαμε στὸ μοιραῖο σκαλοπάτι τοῦ χωρισμοῦ.

Ἄπειρα μαντήλια εἶδα νὰ ὑψώνονται στὸν ἀέρα, ἔνῳ τὸ ἀμάξι ἄρχιζε νὰ χάνεται στὸν ὀρίζοντα. Μόλις νοιώσαμε τὴν φοβερὴ ἐγκατάλειψι σὰν χάος ἀγεφύρωτο νὰ προβάλλῃ, ἔνῳ ἡ φαντασία μας εἶχε κι ὄλας πνιγῆ στὰ κύματα τῆς γλυκειᾶς νοσταλγίας, τῆς

Ἑλλάδα μου περήφανη χιλιотραγουδισμένη πατρίδα μου πανέμορφη καὶ πολυδοξαμένη Εἶσαι ἡ χώρα πού κανεὶς δὲν κάνει ἓνα βῆμα χωρὶς νὰ δῆ παλληκαριοῦ ἢ μάρτυρος τὸ μνημα.

Μὲ σὲ γλυκειά! Ἑλλάδα μου σφιχτὰ ἀγκαλια-
[σμένες
σὰν ἀδελφοῦλες δίδυμες μιά ὥρα γεννημένες
Ἡ Δόξα καὶ ἡ Λευτεριά βρόκονται ἐδῶ πέρα
καὶ περπατοῦν περήφανα μαζί σου νύχτα μέρα.

Κι' ὅμως γλυκειά Ἑλλάδα μου φαίνεσαι λυπη-
[μένη
κι' ἄλλοι σὲ πέρνουν γι' ἄρρωστη κι' ἄλλοι γιὰ
[κουρασμένη
Καὶ ὅμως πού νὰ ξέρομε τοῦ ὕπνου σου ἡ
[ζάλη
πὼς κρύβει μέσ' στὰ σύνεφα βροντὲς κι' ἀνεμο-
[ζάλη.

Ποτές σου δὲν ξεστόμισες παράπονο ἀπ' τὸ
[στόμα
κι' ἀπ' τὸ Χριστὸ μας φάνηκες ἀνώτερη ἀκόμα
Μὲ τὴν λαχτάρα ἐρχόσουνα στοῦ Γαλγοθα τοῦ
[δρόμο
μὲ τὴν λαχτάρα στὴν καρδιά καὶ τὸν σταυρὸ
[στὸν ὦμο.

Μὰ τέλος δὲν κρατήθηκες καὶ φώναξες μιά
[μέρα.
Κύπρο μου ὁμορφο νησί, γλυκειά μου θυγατέρα
δὲν ἔμπορῶ νὰ χαίρωμαι μόνη χωρὶς ἐσένα.
γιατ' εἶσαι ἑλληνικὸ νησί εἶσαι δική μου γέννα.

ΛΕΛΑ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Τάξις Η' Γαλλικὴ Σχολὴ

ὁμορφης συντροφιάς της, καὶ ἀχολίνωτη, διψασμένη τρέχει νὰ τὴν βοῆ. Ἐφυγε αὐτὴ πού τόσο ἔμπειρα ἤξερε νὰ δίδῃ κουράγιο στὸ μαθητικὸ πόνο!.. τὴν χάσαμε!... Ὅμως στὸν σκληρὸ χειμῶνα τῆς καρδιάς, θὰ μὲν τὸ παρελθόν, πού ποτὲ δὲν θὰ τὸ σκεπάζῃ ἡ λήθη!..... Ἐνῳ πρόθυμοι θὰ ἀκολουθήσωμεν τὰ ἀχνάρια ἐκείνης, μὲ τὴν δίψα νὰ φθάσωμε στὸ λιμάνι τῆς εὐτυχίας.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΤΖΙΑΔΑΚΗ

Τάξ. Η' Γυμν. Καστελ. Πεδιάδος

ΤΟ ΕΙΝΑΙ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΥΠΡΟΣ

Κύπρο μου εἶς Ἑλληνική
αὐτὸ δὲν τὸ ἀρνοῦμαι
ὅμως αὐτοὶ οἱ σύμμαχοι
πολύ σὲ τυραννοῦνε.

Θὰ ἤθελα νησάκι μου
μιὰ μέρα ν' ἀποκτήσης
τὴν ποθητὴ ἐλευθερίαν
καὶ ἐλεύθερα νὰ ζήσης.

ὦ Κύπρο μεγαλόνησο.
ὦ τιμημένη Κύπρο,
ἐμεῖς θὰ πολεμήσουμε
γιὰ τὸ δικό σου δίκιο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ
Τάξις Ε'.
Β'. Γυμνάσιον Ἄρρ. Ἡρακλείου.

Ἡ Παιδεία

Λαμπρὰ σήμερον ἡμέρα
ἀνατέλλει δι' ἡμᾶς
πρόκειται ἀγὼν εἰς δόξαν
εἰς βραβεῖα, εἰς τιμὰς.

Ἄξιοι αὐτῶν φανῶμεν
ὄλοι, ὦ συμμαθηταί,
ἀμιλλώμενοι ὡς μεγάλοι
τῆς Παιδείας ἔρασταί.

Ἐχομεν ἀγωνοθέτην
τὴν πατρίδα, τοὺς γονεῖς,
Κι' ἄλλον νέον μουσηγέτην
καὶ ἐλπίδας ἀκραιφνεῖς.

Τοὺς προγόνους μας ἐκείνους
Ἑλληνας τοὺς παλαιούς
ἡ σοφία εἰς τὸν κόσμον
ἔδειξε ὄλους θαυμαστούς.

Ἡ Παιδεία εἶναι δόξα
εἶναι ἀληθῆς τιμὴ
εἶναι πλοῦτος, εὐτυχία
ἐνδοξος ἀνταμοιβή.

ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗΣ ΟΔΥΣ,
Μαθητὴς Η' Γυμν. Σητείας

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Κάποιος πλούσιος ποὺ ἤθελε νὰ ἀγοράσῃ ἕνα καλὸ ἀστυνομικὸ σκυλί ἔβαλε μιὰ σχετικὴ ἀγγελία στὶς ἐφημερίδες. Ἐνας λοιπὸν τοῦ τηλεφωνεῖ ὅτι ἔχει ἕνα σπουδαῖο καὶ μοναδικὸ σκύλο, ἀλλὰ τὸν πουλᾷ 1000 δρ. Ὁ πλούσιος κύριος δέχεται καὶ ζητᾷ νὰ τοῦ τὸν παρουσιάσουν. Ὅταν ὅμως τοῦ παρουσιάσουν ἕνα φρικαλέο καὶ κοκαλιάρικο σκυλάκι, ἔξαλλος δισμαρτύρεται διὰ τὴν ἀναίδειαν τοῦ πωλητοῦ.

—«Μὰ κύριε, τοῦ ἀπαντᾷ, ὁ πωλητὴς μὴντὸ βλέπετε ἔτσι, εἶναι... τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΣΟΝΤΟΣ
Ἡβ Πρακτ.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ:

Αἱ Φιλιππῖναι ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἕνα σύμπλεγμα 1000 νήσων ἀλλὰ μόνον 462 ἀπὸ αὐτὰς ἔχουν ἔκτασιν μεγαλυτέραν τοῦ ἑνὸς τετ. μιλίου. Ἐπίσης εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῶν Φιλιππινῶν λειτουργεῖ ἀπὸ ἐτῶν πανεπιστήμιον τὸ ὁποῖον ἴδρυσεν καὶ διευθύνει ὁ Ἕλληνας ἐπιστήμων διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ἀδαμόπουλος καὶ εἰς τὸ ὁποῖον διδάσκουν πλεῖστί τε Ἕλληνες καθηγηταί.

—Χάρις εἰς ἕνα ἀπλούστατον μηχανήμα τὸ «παγοτρούπανον» ποὺ ἐπενοήθη τελευταίως θὰ δύνανται οἰψαράδες νὰ ψαρεύουν εἰς τὰ παγωμένα νερὰ τῶν θαλασσῶν, λιμνῶν, ἢ ποταμῶν.

—Ὁ Δαμοκλῆς ποὺ ἀνῆκεν εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ τυράννου τῶν Συρακουσῶν Διονυσίου τοῦ πρῶτου (405—367) εἶχε χαλακῆρῖσει κάποτε τὴν θέσιν τοῦ τυράννου ὡς ἀξιοζήλευτον. Θέλων νὰ τοῦ ἀποδείξῃ πόσον ἐσφαλμένη ἦτο ἡ γνώμη του τὸν ἐνέδυσεν ὁ Διονύσιος με βασιλικὴν περιβολὴν καὶ τὸν ἐκάλεσεν εἰς πολυτελὲς του γεῦμα. Ἐπάνω ὅμως ἀπὸ τὴν θέσιν ποὺ τοῦ εἶχε ὑποδείξει εἶχε κρεμάσει ἀπὸ μιάν λεπτοτάτην κλωστήν ἕνα κοιτερὸ σπαθί διὰ νὰ συμβολίσῃ τὸν συνεχῆ κίνδυνον εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκειται ἐκθειμένη ἡ ζωὴ τοῦ τυράννου.

Ἐκοστε ἐπεκράτησε νὰ σημαίνῃ ἡ ἔκφρασις «σπάθη τοῦ Δαμοκλέους» τὸν διαρκῶς κρεμάμενον κίνδυνον.

ΑΡ. ΤΖΕΔΑΚΗΣ
Ἡβ Πρακτ.

Μετὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Χριστιανισμοῦ ὅτε ὁ ὄρος Ἑλληνες εἶχεν ἀποβῆ περίπου συνώνυμος με τοὺς ἐμμένοντας εἰς τὴν πίστιν πρὸς τοὺς ἀρχαίους θεοὺς, ἐγενικεύθη ἡ ὄνομασία Γραικοὶ διὰ τοὺς κατοίκους τῆς Ἑλλάδος. Ἡ χρῆσις τοῦ ὄρου Ἑλληνας ἤρχισε νὰ ἐπανέρχεται μετὰ τὸν 12ον αἰῶνα.

ΓΕΩΡΓ. ΤΖΟΥΣΤΑΚΗΣ
Ἡβ Πρακτ. Β' Γ.Α.Χ.

ΣΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ

Ἡ χιλοπαιδεμένη φλοῦδα τῆς γῆς ποτίζεται με ποτάνια ἀπὸ αἵματα. Λαχταρισμένος ὁ κόσμος βαστά τὴν χάσιν τοῦ στῆν προσημῶν κάποιος ἀπροσμέτρη τῆς καταστροφῆς.....

Ἄς στρέψωμεν με καρδιά γεμάτη εὐλάβεια καὶ πίστη, τὴ ματιὰ μας κατὰ τὸ θεῖον φῶς ποῦ ὑψώνεται ἀπὸ τὴν ταπεινὴ φάνη, ὅπου συντελεῖται τὸ θαυτὸ μυστήριον τῆς ἐνανθρώπισης τοῦ Θεοῦ. Εἶναι τὸ μυστήριον τῆς ἀπεριόριστης ἀγάπης στὸν ἄνθρωπον. Σὲ μιὰ σπηλιά μέσα ὁ Παντοδύναμος νύνεται τὴν ἀνθρώπινη σάρκα γιὰ νὰ θυμίση στὴν ἀνθρωπότητα τὸ ἄθω τῶν πρωτοπλάστων ἑξέκίνημα.

Τὰ χόρτα τῆς τροφῆς καὶ τῆς στρωμνῆς τῶν ζώων παίρνει γιὰ πορφύρα τοῦ ὁ Βασίλευς τοῦ κόσμου. Ἔρχεται ἀνάμεσα στοὺς ποιμένες γιὰτί κι' αὐτοὶ ποιμένες εἶναι ποιμένες ψυχῶν ποῦ θὰ ἀφίση τὸ ποιμνίον τοῦ γιὰ νὰ σπεύσῃ νὰ ἐπαναφέρῃ στὴ στάνη τοῦ τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον.

Γιὰτί ἔρχεται νὰ λυτρώσῃ τὸν ἄνθρωπον με τὴ μετάνοια, τὴν ἀγάπην καὶ τὴ συγχώρεση.

Ἄς γυρίσωμε τὰ μάτια κατὰ τὴ σπηλιά τῆς Βηθλεέμ. Κι' ἄς ἀτενίσωμεν τὸ θεῖον τῆς ἐνανθρώπινης θαύμα.

Ὅμως! Ὁ Θεὸς δὲν νύνεται μονάχα τὴ σάρκα μὰ καὶ τὴ βαριά τῶν ἀνθρώπων μοῖρα. Ἔρχεται νὰ τὴν ὑποστή ὁ ἴδιος: Νὰ ζήσῃ τὴν φτώχεια καὶ τὸν πόνο, τὴν παραγκώνισιν καὶ τὴν πίκρα, τὴν ἀδικίαν καὶ τὸν κατατρεγμὸν. Ἔρχεται νὰ λυρίσῃ σὸν ἄνθρωπον τὴν τραγικὴ καὶ κρίσιμη στιγμὴ τοῦ δρους τῶν ἐλαίων «παρελθέτω ἀπ' ἔμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο»,—νὰ νοιώσῃ τὸ ζύγωμα τοῦ θανάτου καὶ τὴν ἀφατη θλίψῃ τοῦ ἀποκαιρεισμοῦ τῆς ζωῆς. Ὁ Ἄναρχος ἀπὸ τὸν θεῖον θρόνον τοῦ κατεβαίνει νὰ νύσῃ τὴν τελειότητά του με τὸ σχῆμα τῆς ἀνθρώπινης ἀδυναμίας. Τὴν ἀφθαρτικὴ αἰώνια οὐσία τοῦ ἔρχεται νὰ κλείσῃ—ὡ ὑπέρτατον κίνημα ἀγάπης—μέσα στὰ στενά κι' ἐφήμερα θρία τῆς ἀνθρώπινης ὑπάρξεως. Ἔρχεται νὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα τῆς ἀδελφωσύνης νὰ ἐξισωθῇ με τὰ πλάσματά του. Αὐτὸ τὸ παράδειγμα τῆς ὑψίστης καλωσύνης, τῆς θείας αὐταπαρνήσεως, δείχνει τὸν πάμφωτον τῆς σωτηρίας δρόμον.

Ἄμυχοι καὶ τυφλοὶ ὅσοι πίστεψαν πῶς ἀλλαγὴ τῶν ὀλικῶν δρων τῆς ζωῆς μπορεῖ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν λύτρωσιν τῆς βαρῆς ἀρρώστειας ποῦ δέρνει τὴν ἀνθρωπότητα.

Τὰ χρόνια ποῦ πέρασαν ἀπὸ τότε ποῦ συντελέστηκε τὸ θεῖον τῆς ἐνανθρώπισης μυστήριον δείχνουν κατακάθαρα πῶς ἔλα τὰ δεινὰ εἶναι προέδρον τῆς ριζικῆς αὐτῆς πλάνης νὰ ζητοῦμε ἔξω ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον στίς ὀλικῆς συνθήκες τοῦ βίου, τὴν σωτηρία. Δείχνουν ἀκόμα ὅτι ἔλα τὰ καλά, ἔλα τὰ βήματα τῆς πραγματικῆς προόδου στὴν ἀνθρώπινη ζωὴ ἔρχονται ἀπὸ μέσα: Ἀπὸ τὴν συνείδησιν. Καὶ σ' ἐκείνη ποῦ εἶναι τὸ ἴδιον τὸ φύσημα τοῦ Θεοῦ ἀπευθύνεται τὸ θαύμα τῆς ἐνανθρώπισης: «Κοίταξε—λέει στὸν ἄνθρω-

πο—πῶς γιὰ τὴν ἀγάπην σου, νύνομαι τὴν ἀδυναμίαν σου, ἀποδέχομαι τὰ βέσανά σου, πῶς γίνομαι μαζί σου ἕνα, νὰ περπατήσω τὸ δρόμον σου, νὰ μοιρασθῶ τὴ θλίψην σου, νὰ σταυρωθῶ καὶ νὰ πεθάνω γιὰ σένα». Ντυμένος τὴν σάρκα τὴν ἀνθρώπινη σ' ἔλη τῆς τῆς πραγματικότητος, ἔρχεται νὰ δώσῃ, με τὴ γήϊνη ζωὴ του, τὸ πρότυπον τῆς ζωντανῆς ἀλήθειας: ὅτι μέσα στὸ φθαρτὸ καὶ πρόσκαιρον σκῆνωμα, μπορεῖ νὰ κατοικήσῃ κατὰ τὸ ἀναλώσιμον, τὸ αἰώνιον, τὸ ἀφθαρτον: ἡ ἀγάπη ἢ ἀπόλυτη.

Γιὰ νὰ φτάσῃ ὁ ἄνθρωπος τὸν ὑψηλὸν καὶ σωτήριο τύπον ζωῆς ποῦ ὁ Θεὸς μας ἔδειξε πρέπει νὰ νικήσῃ τὸν ἑαυτὸν, τὰ πάθη του, τίς ματαιότητες τοὺς ἐγωισμοὺς, τίς τάσεις πρὸς τίς ἐφήμερες ἀπολαύσεις, τίς μικρόχαρες κι' ἀτομικὰς ἐπιδιιώξεις, τίς ἐγκόσμιες φιλοδοξίας, ὅτι τὸν χωρίζει ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἀπὸ τὸν πλησίον του.

Πρέπει νὰ νικηθῶν, ἢ ἀπληροῖα, ἢ δολιότητα, ἢ λαγνεία, ἢ ἀλαζονεία, τὸ πάθος τῆς ἐκδικήσεως.

Πρέπει νὰ ἀρνηθῇ τὸν ἑαυτὸν, νὰ τὰ χάσῃ ὅλα γιὰ νὰ κερδίσῃ τὸ ἕνα: τὸν ἐξαγγελισμὸν, τὴν ψυχικὴν ἀνύψωσιν, τὴν χάριν τῆς ΑΓΑΠΗΣ.

Ὅποιοι θέλει νὰ ρθῇ κοντὰ μου—εἶπε—ἄς ἀρνηθῇ τὸν ἑαυτὸν».

ΨΥΧΟΥΝΤΑΚΗΣ ΑΔΚΙΒΙΑΔΗΣ

Ζε. Πρ. Β. Ὑ. Χ.

ΑΛΗΘΙΝΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Ζοῦσε σὲ μιὰ ἀκρὴ τῆς Σκωτίας ἕνας μικρὸς καλλιεργητής. Μιὰ μέρα, ποῦ δούλευε στοὺς ἀγρούς ἄκουσε τίς ἀπελπισμένες φωνῆς ἑνὸς νεαροῦ παραθεριστοῦ, ποῦ πνιγότανε στὸ γειτονικὸ ποτάμι. Ὁ μικρὸς Σκωτσέζος τρέχει καὶ σώζει τὸ ἀγοράκι. Ἡ οἰκογένειά του γεμάτη ἐδωρομοσύνη, προτείνει εἰς τὸν μικρὸν σωτήρα μιὰ ἀνταμοιβὴ καὶ παραξενεύεται πολὺ, ὅταν τὸν ἀκούει νὰ τοὺς παρακαλῇ νὰ τὸν βοηθήσουν νὰ σπουδάσῃ ἰατρικὴ. 50 χρόνια ἀργότερα ὁ μικρὸς χωρικὸς γίνεται ὁ σωτήρας τῆς ἀνθρωπότητος ἀνακαλύπτοντας τὸ καταπληκτικὸν φάρμακον ποῦ λέγεται πενικιλίνη. Ἔτσι βοηθεῖ καὶ στὴν νικη τῶν συμμάχων. Ἐνθ' ὁ διασωθεὶς νεαρὸς γίνεται ὁ κυριώτερος ἐργάτης τῆς νίκης αὐτῆς.

Ὁ νεαρὸς σωτήρ ἀνομαζόταν ΑΑΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΛΕΜΙΝΓΚ. Ὁ δὲ νεαρὸς λουόμενος ΙΟΥ·Ι·ΝΣΤΩΝ ΤΣΩΡΤΣΙΑ

ΓΕΩΡΓΙΑ ΓΑ·Ι·ΤΑΝΑΚΗ

Ζγ' Πρακτικῶν Γυμνασίου Θηλέων Χανίων

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΝΥΧΤΑ

Τὸ χιόνι στροβίλιζε κι' ἔπεφτε ἀδιάκοπα. Ἡ ἐτοιμοθάνατη ἀναστέναζε βαθεῖα κι' ἀπλώσε τ' ἄσπασο χέρι της στὸ κουρελιασμένο στρώμα. Ἡ Μάρθα γονατισμένη στὰ πόδια της, ἔκλαιγε σιγά. Πατέρα δὲν εἶχε. Τώρα ἔχανε καὶ τὴ μάνα της. Μόνη λοιπὸν θὰ τὴν ἔβλεπε ἐκεῖ, στὴν κοῦρα καλύβα ν' ἀφήνη τὴν πνοή της. Κι' ὁ Ἰακώβ. Κι' ἀπόψε ἀκόμα δὲν μπόρεσε νὰ μείνη κοντά της. Πρόβατα δικὰ του δὲν εἶχε, ἔπρεπε ὅμως κι' ἀπόψε τὴν νύχτα νὰ φυλάξῃ τοῦ πλουτοῦ Ἐλιακίμ τ' ἄρνιά, γιὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὸ γάλα τῆς ἄρρωστης. Ἄλλ' ἐκείνη ἀπόψε τοὺς ἄφηνε μέρες...

Κι' ἡ Μάρθα ἀναιτιέναιζε μὲ πόνο. Στοῦ Ἰακώβ τὴ θύμηση ταράχτηκε. Πῶς; Δὲν εἶχε κορεσάσει γιὰ κεῖνον τὸ φανάρι; Κόντευαν πιά μεσάνυχτα. Κι' ὁ δὲν ἐκείνος γύριζε στὸ σπίτι δὲν θάβλεπε πιά στὸ δρόμο. Ἡ ἐτοιμοθάνατη ταράχτηκε μὲ σπασμούς καὶ σὶ ἄσπρα χεῖλη της σάλιζε ἕνας λευκὸς ἀφρός. Μισολιπόδημη ἀπὸ τὴν ἀγωνία καὶ τὸν τρόμο ἡ Μάρθα σηκώθηκε, ἄναψε τὴν λαμπάδα καὶ τὴν κάρφωσε. Σὰν ὑπνωτισμένη τράβηξε τὸ μάνταλο τῆς πόρτας, ἕνας ἄγνωστος ἀέρας τὴν κτύπησε στὸ πρόσωπο, καὶ τὸ δένδρο τοῦ λωτοῦ τίναξε στοὺς ὤμους της τὰ τελευταῖα τοῦ φύλλα...

Ἡ Μάρθα κύτταζε τὴν παγωμένη αὐτὴ μὲ βλέμμα σβυσμένο. Τὰ φύλλα τοῦ λωτοῦ κόκκινα, κίτρινα, καὶ βαθεῖα πράσινα, ἔκαναν ἕνα παχὺ χαλὶ πάνω στὸ χιόνι. Οἱ λεπτὲς ἀκτίνες τοῦ φαναριοῦ ἔπεφταν ἐπάνω σὲ χίλια χρώματα, καὶ στὴν ἀσέληνη παγωμένη ψάλλανε τόνους ἐλπίδας. Ἡ Μάρθα ἀνακουφίστηκε, Ἄλλὰ τῆς ἄρρωστης ἡ φωνὴ ἀκούστηκε ἀσθενικώτερη τώρα, καὶ σὰν τελευταῖος ψιθυρὸς τῆς ζωῆς της. Τρόμαξε περισσότερο. Ἡ ἡσυχία τῆς νύχτας, ὁ ῥόγχος τῆς ἐτοιμοθάνατης, ὁ ἀέρας ποὺ περνοῦσε ἀπὸ τὰ κουφώματα, τῆς προξενούσε φρίκη. Χονδρὰ δάκρυα στάλαζαν στὰ χλωμά της μάγουλα, τὰ μάτια τῆς ἄρρωστης γυάλιζαν παράξενα, καὶ ἀπὸ ἄσπρη ποῦ ἦταν ἄρχισε νὰ γίνεται μπλέ «Θεέ μου παρεκάλεσε μὲ πόνο ἡ Μάρθα, βοήθησέ με. Ποιὰ ἄλλη κόρη ἀπόψε ὑποφέρει σὰν καὶ μένα σ' ἕνα τέτοιο ἄθλιο σταῦλο;... Τοῦ σταύλου ἡ θύμηση τὴν ἔριξε σὲ καινούργιες σκέψεις. Κι' ἐκείνη, συλλογιόστηκε, ἡ γλυκειὰ κόρη ποὺ εἶχε ἔλθει ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ μὲ τὸν Πρεσβύτερ τῆς Παρθένας ἡ εἰκόνα γαλήνευε τώρα τὸν πόνο της. Ναὶ ἡ Μάρθα τὴν εἶχε δεῖ. Ἦταν τόσο γλυκειὰ, τόσο χαριτωμένη. Καὶ σ' Αὐτήν, τῆς Ναζαρέτ τὴν κόρη, εἶχαν δώσει οἱ κάτοικοι τῆς Βηθλεέμ τὸν σταῦλο. Πόσο εἶχε πονέσει τότε ἡ Μάρθα ποὺ δὲν εἶχε καλύτερο κρεβάτι γιὰ νὰ τῆς χαρίσῃ... Νὰ δυὸ ψυχῆς ποὺ υπέφεραν ἴσως τὸ ἴδιο. Κοῦρα, σκοτάδι, μοναξιά, ἐδῶ σταῦλος, ἐρημιά, νύχτα ἐκεῖ. Ἐδῶ μιὰ ψυχὴ ἔσβυνε, ἐκεῖ, πιὸς ἔξερει, ἴσως μιὰ ἄλλη ναρχόταν στὸν κόσμο.

Ἄχ! ἦταν πιά δύσκολο νάρθη νεογέννητο βρέφος, ἀπὸ τόσο λεπτὴ καὶ γλυκειὰ Μανούλα, στὸ σταῦλο τῶν ἀλόγων. παρὰ νὰ φύγῃ μιὰ ψυχὴ γηρασμένη καὶ βασανισμένη. Ποιὸς ἔξερει, ἴσως νὰ ἀναπαύσῃ.

ταν στοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ. Στὴ σκέψη αὐτὴ ἡ Μάρθα ἀνατρίχιασε. Τῆς φάκηκε σὰν νὰ εἶχε προσβάλλῃ τὴν ἐτοιμοθάνατη, καὶ τὰ βουβὰ της δάκρυα ἀκράτητα κύλησαν στῆς ἄρρωστης τὰ χεῖρια. Ἡ Ραχὴλ τώρα δὲν ἀκουγόταν. Ἀκίνητη, βουβή, μὲ μάτια κλειστὰ εἶχε παραδοθῆ στὸν ἐπιθανάτιο ῥόγχο. Ἡ Μάρθα πάγωσε. Εἶχε ἔλθει ἡ τελευταία στιγμή: «Γλυκειὰ Βηθλεέμ ψιθύρισε! Ὁ Ἰακώβ τοῦλάχιστον;» Καὶ μὲ μαλλιά ἔκλεκα, περίτρομη πήρε τὸν δρόμο γιὰ νὰ βρῇ τὸν ἀδελφὸ της. Παράξενο!... Ἡ φύσις γαλήνευε καὶ ἕνα πελώριο φῶς φώτιζε τὴ Βηθλεέμ πέρα γιὰ πέρα. Στὴ σπηλιὰ τῆς κόρης τῆς Ναζαρέτ, εἶχε ξεχωρίσει ὁ οὐρανός. Μιὰ μουσικὴ ἁρμονία καὶ ἕνα αἰθέριο ψάλσιμο ἔρχόταν σὶ αὐτιά της. Καὶ μέσα στὴ γλυκειὰ γαλήνη εἶδε νὰ κατεβαίνουν Ἄγγελοι καὶ νὰ ψάλλουν ὡσανά !!...

«Μὴν ὀνειρεύομαι εθεέ...» ψιθύρισε ἡ κόρη ὄλο φόβο καὶ τράβηξε στὸ λόφο τὸν κοντινὸ μὲ τὴν πνοὴ πιασμένη. Βροχὸς κανεῖς ἐκεῖ δὲν ἦταν, 2—3 ἄρνιά μόνα κι' αὐτὰ σὰν ὑπνωτισμένα ἀπὸ τὴν γλυκειὰ μουσικὴ. Οἱ οὐρανοὶ ἄνοιξαν διάπλατα!... Στὸ σταῦλο τῆς Βηθλεέμ στάζανε ἄσπρα. Μὲ τὴν καρδιά γεμάτη ἐλπίδα κατέβηκε στὸ δρόμο σιγά. Ὁ Ἰακώβ ἔρχόταν ἀπ' τὸν σταῦλο τρέχοντας ὀλόχαρος! «Ἰακώβ—Ἰακώβ ἡ μητέρα πεθαίνει». Ἄς τρέξωμε. τῆς ψιθύρισε μὲ φωνὴ σπασμένη Μὴν κλαῖς πιά Μάρθα, εἶπε ὁ Ἰακώβ ριγμένος σὲ ἔκσταση, γεννήθηκε ἀπόψε ἕνας βασιλεὺς. Βρέφος γλυκύτατο υἱὸς τῆς Παρθένου. Εἶναι γιὰ μᾶς ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας. Τὸν περιμένα ἀπόψε, εἶπε μὲ δάκρυα χαρᾶς ἡ ἡ Μάρθα. Ἡ καρδιά μου κτυπᾷ πιά ἡσυχά. Ἰσως ἔκεινος νὰ γλυκάνῃ τὸν πόνο μας, γιὰτὶ ἀπόψε καυμένε μ' ἀδελφε δὲν ἔχομε Μητέρα !! Καὶ ἔσπρωξε τὴ ροζιάρικη-πόρτα τῆς καλύβας τραβώντας μέσα τὸν ἀδελφὸ της. Στὸ βάθος φάνηκε ὄρθια μιὰ σκιά. Ἡ Μάρθα κλονίστηκε... «Θεέ, μπάς καὶ ὀνειρεύομαι» σιγομουρμούρισε. «Ὡσανά ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.» εἶπε μὲ φωνὴ καθαρὴ, εὐθύς ἡ Ραχὴλ καὶ κούνησε τὸ ἄσπασο χέρι νὰ εὐλογῆσῃ τὰ παιδιὰ της. Περίτρομη ἡ Μάρθα γονάτισε, κι' ὁ Ἰακώβ κοντά της. Ἦταν ἡ πρώτη νεκρανάσταση τοῦ Βρέφους Βασιλέως. «Θάνα Μωσίου δὶχως ἄλλο μανθῦλα, ψιθύρισε συγκινημένη ἡ Μάρθα. Μόνο ἐκείνος θὰ μπορούσε νὰ κἀν τέτοιο θαῦμα», Ἐγὼ τὸν προσκύνῃσα καὶ γιὰ τέτοιον τὸν εἶ'α, συμπλήρωσε ὁ Ἰακώβ.

«Εὐλογημένος νάναί ὁ ἐρχόμενος, εἶπε ὁ Ραχὴλ εὐλαβικά. Μέρα καὶ νύχτα τὸν περιμένα στὴ προσευχή μου. Αὐτὸς θ' ἀναστήσῃ καὶ τίς ψυχῆς μας, ὅχι μόνο τὰ σώματα.

*Ἄς εἶναι εὐλογημένος...!!

ΕΥΓΕΝΙΑ ΚΟΒΒΑΝΤΖΗ
Τάξις Ζα Κλασσικοῦ Γ. Θ. Χ.

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Δὲν τὰ ποθεῖ ἡ ψυχὴ μου τὰ ψηλῶματα
 Δὲν μὲ θαμπώνουν τὰ παλάτια οὔτε κι' οἱ θρόνοι.
 Δὲν τὰ ζηλεύω τὰ πολύχροτα τὰ ὀνόματα.
 Δὲν θέλω βάρη, πού τὸ σῶμα δὲ σηκώνει.

Δὲν σὰς ζηλεύω ἀετοί, κι' ἐσὰς ἀστέρια.
 Θέλω νὰ μοιάζω τὰ μικρούτσικα πουλιά.
 Δὲν τὰ ποθῶ τὰ μεσουράνια, τὸ αἰθέρια.
 Θέλω νὰ χτίσω μὲς στὸν κάμιο τὴ φωλιά.

Γιατί, ἂν τὰ πλούτη κατοικοῦν σ' αὐτὰ τὰ ὕψη,
 ἢ εὐτυχία δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ ψηλά.
 Ὑπάρχει ὁ πλοῦτος, μὰ μαζί μ' αὐτὸν κι' ἡ θλίψη,
 ἐνῶ γεμάτα εἶναι χαρὲς τὰ χαμηλά.

Γ. ΦΡΑΓΚΑΚΗΣ
 Η' Γυμν. Νεαπόλεως

ΕΥΘΥΜΙΑ

Κάποτε εἶχαν ἐπισκεφθῆ τὴν Ἑλλάδα Ἴταλοι
 μαθητές. Ἐπεσκέφθησαν λοιπὸν τὴν Ἀκρόπολη. Ἐ-
 κεί ἔμως πού παρακολουθοῦσε ἀπορροφημένος ἕνας
 μαθητὴς τὸν Παρθενῶνα πατὰ τὸ σκυλάκι ἐνδὸς κυ-
 ρίου (Ἑλληνας) πού εὐρισκόταν δίπλα. Καταλαβαίνει
 ται βέβαια πὼς ὁ σκύλος ἄρχισε νὰ ξεφωνίσει. Καί
 τότε ὁ καυμένος ὁ μαθητὴς ζητάει συγγνώμη.

— Σκουῆζι, σκουῆζι, σινιόρε... (σκουῆζι στὴν Ἰταλι-
 κή=συγγνώμη).

Γυρίζει τότε ὁ Κύριος καὶ τοῦ λέει.

— Ἄμ' βέβαια καὶ σκουῆζει. Ἔτσι πού τὸ πάτη-
 σες τί ἤθελες τὰ κάνη!!

Στὸ μάθημα τῆς Γεωγραφίας.

Καθηγητής: Τί σπουδαῖον προῖδν παράγει ἡ
 Συρία;

Μαθητής: Συριανὰ λουκούμια κύριε.

Σκέψις κουτοῦ μαθητοῦ:

— Περὶεργο πράγμα! Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω
 γιατί ὁ δάσκαλος ἀφοῦ ξέρει τ' ὄνομά μου νομίζει
 πὼς γιορτάζω κάθε μέρα καὶ μου τραβᾶει τ' αὐτιά;

Καθηγητής: Ἐγὼ σοῦ εἶχα δάξει νὰ γράφης
 γιὰ τιμωρία τὸ μάθημα δέκα φορές. Ἐδῶ βλέπω μὲ-
 νο πέντε...

Μαθητής: Εἶχατε πῆ κύριε «ἄ! ὥστε πάλι δὲν
 ξέρουμε τὸ μάθημα, θὰ γράψουμε λοιπὸν δέκα φορές».
 Γι' αὐτὸ νόμισα ὅτι θὰ τὸ γράφατε πέντε ἑσεῖς καὶ
 πέντε ἐγώ,

ΜΑΝΩΛΗΣ ΒΑΡΔΑΚΗΣ

Ἡα Πρακτικοῦ

— Παληόπαιδο!... Πάλι ἔφαγες τὸ μήλο μὲ τὰ
 φλούδια!...

— Μὴ φοβάσαι, μαμᾶ. Τὸ ἔγλυφα πρῶτα γιὰ νὰ
 τὸ καθαρίσω.

ἝΝΑ ΔΕΙΛΙΝΟ

Σὰν διαμαντάκια λαμπιρίζουνε τ' ἀστέρια
 σὰν βελουδέσιος ἀπλώνεται ὁ οὐρανὸς
 καὶ μιὰ ἀπέραντη γαλήνη πλανᾶται
 κάτω στὸν αἰγιαλόν.

Μόνον τὸ πάφλασμα τοῦ νεροῦ στὸ ρυάκι
 καὶ τὸ ταλάντεμα τῶν φύλλων τὸ κανονικὸ
 διακόπτουν τὴν ἀπέραντη ἡσυχία
 κι' ἀποτελοῦν ἕνα θόρυβον ἁρμονικόν.

ὦ! πόσο εὐχάριστες εἶναι αὐτὲς οἱ ὠρὲς
 πόση ἡρεμία καὶ γαλήνη δὲν σκορποῦν
 συνοδευμένες ἀπὸ ἠδύλαλες δοχῆστρες
 τὸ ὄνομα τοῦ Πλάστου ἁρμονικὰ ὕμνοῦν...

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ
 Τάξ. Στ'

ΟΙ ΣΥΜΜΑΘΗΤΡΙΕΣ

Σφικτὰ μᾶς δένει ἡ ἀδελφικὴ ζωὴ πού ζοῦμε
 μέρες, βδομάδες, μῆνες χρόνια, πλάι-πλάι στὸ θρανίον.

Χίλιες ὅμοιες λαχτάρεις μᾶς γεμίζουν τὴν ψυχὴ
 καὶ ἀντικρούζουμε μὲ τὴν ἴδια θέρημη τὴ ζωὴ. Οἱ χα-
 ρὲς μᾶς καὶ οἱ λύπες μᾶς κοινές, καὶ τῆς γνώσης τὰ
 καλά τὰ μοιραζόμαστε μαζί. Μέσα, ἡ μεγάλη δύνα-
 μη, ἡ δημιουργήτρα, εἶναι θρονιασμένη. Στὰ κορ-
 μιὰ μᾶς τ' ἄγουρα ἀκόμη, ἡ ψυχὴ μας σὰν μπάτη
 πνοὴ στὸ καμίνι τῆς ζήσης. Εἶμαστε ἡ ἀυγὴ τῆς ἡ-
 μέρας τῆς αὐριανῆς. Κρατᾶμε στὰ χέρια μᾶς τὴν τύ-
 χη τῆς αὐριανῆς κοινωνίας, κι' εἶναι δικό μᾶς τῆς
 ζήσης τὸ χαμόγελο. Φέρομε συνεχιστὲς τοῦ φωτὸς
 τοῦ αἰωνίου, τὸ φῶς στὸ σκοτάδι τοῦ μέλλοντος.

Ὁ δρόμος μᾶς πότε στενὸς κι' ἀνήφορος,
 πότε ροῦγα πλατειά. Μὰ ἐμεῖς τὸν τραβᾶμε ὅλες μί-
 ζι ἐνωμένες καὶ μᾶς φέγγει τὸ ὠραῖον τῶν προγόνων
 μᾶς φῶς, τὸ φῶς πού φέρομε στὸ σκοτάδι τοῦ μέλ-
 λοντος, τὸ ἀκαθόριστο. Καὶ μέσα μᾶς βράζει ὁ χυ-
 μὸς τῆς ζωῆς. Στὸ μεγάλο βαθύριζο δένδρο τῆς, εἶ-
 μαστε τὰ μπουμπούκια πού θὰ φέρομε τὸν αὐριανὸ
 κορπὸ, καὶ ζοῦμε ἀγαπημένες στὴν ἀδελφικὴ ζωὴ τοῦ
 σχολείου, μέρες, βδομάδες, μῆνες, χρόνια μαζί, πλάι-
 πλάι στὸ θρανίον...

ΣΟΝΙΑ ΜΟΥΓΛΑΛΗ

Ζβ Κλασ. Γ.Θ.Χ.

ΣΕΛΙΔΑ ΤΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ

Ἡ «Μαθ. Ἡλὸ» προκηρύσσει ἀπὸ τὸ σημερινόν της φύλλον τακτικούς διαγωνισμοὺς μὲ δῶρα καὶ ἐπαίνους.

Μπορεῖτε ὅλοι νὰ προτείνετε διαγωνισμοὺς ἔξυπνους καὶ πρωτότυπους καὶ ὅσοι ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ συνοδεύετε τὸν διαγωνισμόν σας καὶ μὲ ἓνα ἰδικόν σας προτεινόμενον δῶρον. Σὰς περιμένομε ὅλους καὶ ὅλες εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς μας.

ΙΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Προτείνονται τὰ κάτωθι ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τῆς Ζα΄ Πρακτικοῦ Ἰωάν. Καλογριδάκη καὶ Παν. Γαρεδάκη.

Κάθε ἐρώτησις καὶ ἓνας βαθμός. Οἱ 25 λοιπὸν ἐρωτήσεις 25 βαθμοὶ «Ὅποιος συγκεντρώσει τοὺς περισσοτέρους βαθμοὺς θὰ λάβῃ ὡς βραβεῖον τὸ γνωστὸ βιβλίον τοῦ Ζώρῃ Ἀρνὼ «Τὸ μεροκάματο τοῦ τρόμου»

Α΄) Μήπως ξέρετε ποῖος...

1) Ἐχρησιμοποίησε διὰ πρώτην φοράν τοὺς καταρράκτας τοῦ Νιαγάρα διὰ τὴν παροχὴν ἡλεκτρικοῦ ρεύματος.

2) Ἐπραγματοποίησε τὰς πρώτας ἐρεῦνας διὰ νὰ χρησιμοποιηθῇ ὁ ἀτμὸς ὡς κινητήριος δύναμις.

3) Ἐχρησιμοποίησε πρῶτος τὸν πεπιεσμένον ἀέρα διὰ τὴν κατασκευὴν φρένων εἰς ἀμαξοστοιχίας ;

4) Διετύπωσε τὴν θεωρίαν τῆς σχετικότητος ;

5) Ἐδωσε εἰς τὸν ἠλεκτρισμὸ αὐτὸ τὸ ὄνομα ;

Β΄) Εἶναι ἀλήθεια ὅτι...

1) Ὁ ἀρχαῖος Δημόκριτος ἦτο μέγας ρήτωρ ;

2) Ὁ Τζαίημς Βάττ εἶναι ἐφευρέτης τοῦ ἀσφραγίου ;

3) Ὁ Θωμᾶς Ἐδισσον εἶναι ἐφευρέτης τοῦ φωτογράφου ;

4) Ὁ Ἄγγλος φυσικὸς Νεύτων ἀπέθανε τρελλός.

5) Ὁ Γαλιλαῖος ἦτο ὁ πρῶτος ὁ ὁποῖος ἀπέδειξε ὅτι τὸ κέντρον τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος εἶναι ὁ ἥλιος ;

Γ΄) Ποῖος εἶπε....

1) «Τὰ πάντα ρεῖ, τὰ πάντα χωρεῖ καὶ οὐδὲν μένει».

2) «Δός μοι πᾶ στῶ καὶ γὰν κινασῶ».

3) «Ἀρχὴ πάντων πόλεμος».

4) «Οὐ γὰρ ὕλη ἐστὶν ἀλλ' ὕλης δόξα».

5) «Ἐτεῖ δὲ ἄτομα καὶ κενόν».

Δ΄) Ἀπὸ ποῦ καὶ πότε ἦρθαν στὴν Ἑλλάδα.

1) Οἱ Ρωμαῖοι ;

2) Οἱ Κέλται ;

3) Οἱ Δωριεῖς ;

4) Οἱ Γαλάται ;

5) Οἱ Ἀχαιοί ;

Ε΄)

1) Ποῖος ἀπέδειξε πρῶτος ὅτι τὸ λευκὸ φῶς εἶναι σύνθετο καὶ πῶς ;

2) Ποῖο εἶναι τὸ μεγαλύτερον ποταμίσιο ψάρι ;

3) Ποῖο τὸ ἐπιστημονικὸν ὄνομα τῆς μελιτζάνας, τοῦ καρπουζιοῦ, καὶ τοῦ ἄγγουριοῦ ;

4) Τί ἦσαν οἱ Σαμνῖται ;

5) Τί ἦτο ὁ Ἀδόλφος Γουσταῦος ;

Εἶθε ἔξυπνοι ;

Ἦγόρασέ τις ραδιόφωνον ἀντὶ 50 λιρῶν. Ἡ τμὴ ὅμως τοῦ ραδιόφωνου ἐφάνη παράλογος εἰς τὸν ἀγοραστὴν καὶ διὰ τοῦτο ὁ πωλητὴς ἀπεφάσισε νὰ ἐπιστρέψῃ τοῦλάχιστον 5 λίρες εἰς τὸν πελάτην

2ος ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Πάμπλουτος ὁμογενῆς διαμένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν προκηρύσσει διὰ τοῦ συμμαθητοῦ μας Γεωργίου Παπαδομανωλάκη τῆς Ηβ΄. Πρακτικοῦ τὸν κάτωθι διαγωνισμόν μὲ βραβεῖον ὅλα τὰ ἔξοδα ἐνὸς ταξιδίου ἀνά τὸν κόσμον. Ζητεῖται μαθητὴς ἢ μαθήτρια ὅστις θὰ ἠδύνατο νὰ μετρήσῃ ἀπὸ τὸ ἓνα ἕως τὸν μέγιστον ἀριθμὸν ὁ ὁποῖος σχηματίζεται διὰ τριῶν ἐννέα (9) μὲ μέτρησιν συνεχῆ. Δηλ. σὺχλι κατὰ ἑκατοντάδας ἢ χιλιάδας ἀλλὰ συνεχῶς ἀπὸ ἓνα...ἕως τοῦ ἀριθμοῦ ἐκείνου. Ὅποιος δέχεται ἄς τὸ δηλώσῃ εἰς τὰ γραφεῖα μας ἕως τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1956.

(Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Πνευματικῆς Σελίδος).

του. Παρέδωσε λοιπὸν 5 λίρες στὸν ὑπάλληλον τοῦ καταστήματος μὲ ἐντολὴν νὰ τις ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν προαναφερθέντα πελάτην. Ὁ ὑπάλληλος ὅμως ἐπέστρεψε μόνον 3 λίρες ἐνῶ κράτησε αὐτὸς τὰς 2 Ἡ τμὴ λοιπὸν τοῦ ραδιόφωνου μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν τριῶν λιρῶν ἐμειώθη εἰς 47 λίρας καὶ 2 πού κράτησε ὁ ὑπάλληλος 49. Τί ἔγινε ἢ πενήτηκοστή ;

ΤΣΟΥΡΟΥΝΑΚΗΣ ΣΤΥΛ.

Ηβ΄. Πρακτ.

Οἱ Νῆσοι Φίτζι τοῦ Εἰθνητικοῦ Ὠκεανοῦ ἀπέχουν 20.000 χλμ. ἀπὸ τὴν Μέκκαν. Ὑάχουν σημεῖα τῆς Γῆς ἀπέχοντα περισσότερον ;

ΓΕΩΡΓΑΚΑΚΗΣ ΕΜΜ.

Ζα΄. Πρακτ.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ

Α) ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΣ

58) Ατμόπλοιοι διανύει την απόστασιν δύο λιμένων ΑΒ εις $5\frac{2}{5}$ τής ώρας.

Κατά την επιστροφήν διανύει την αὐτὴν ἀπόστασιν με ταχύτητα ἡξημένῃν κατὰ 5 μίλια τὴν ὥραν, εἰς 4 ὥρας. Νὰ εὑρεθῇ ἡ ἀπόστασις ΑΒ.

Κεββατζῆς Δίντος
Δ' Β' ΓΑΧ

59) Τρεῖς πόλεις εὐρίσκονται ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας αἱ Α, Β, Γ. Εἰς τὰς 8 π. μ. ἀναχωρεῖ ἐκ τῆς Α Λεωφορεῖον κατευθυνόμενον εἰς τὴν Γ ὅπου φθάνει τὴν 3 ὥρ. καὶ 18 λ. μ. μ. Εἰς τὰς 8 ὥρα καὶ 30 λεπτά π.μ. ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς Β Λεωφορεῖον, τοῦ ὁποῦ ἡ ταχύτης εἶναι κατὰ 6 χ.λ.μ. τὴν ὥραν μικρότερα τῆς ταχύτητος τοῦ ἄλλου, κατευθυνόμενον εἰς Α, ὅπου ἔφθασε εἰς τὰς 5 μ. μ. Νὰ εὑρεθῇ ποίαν ὥραν συνηγήθησαν τὰ λεωφορεῖα ἂν ΒΓ = 15 χλμ.

Μανωλιανάκης Στέφ
Β' ΓΑΧ

60) Ρωτώντας κάποιον μαθητὴν πόση εἶναι ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὸ σχολεῖον στο σπίτι του μοῦ ἀπήντησε ὡς ἑξῆς: Σήμερον φεύγοντας ἀπὸ τὸ σπίτι μου κατ' εὐθείαν γιὰ τὸ σχολεῖο βαδίζοντας με 3, 6 χλμ καθ' ὥραν ἔφθασα στο σχολεῖον μου 4 λεπτά ἀργότερα. Χθὲς ἀναχωρήσας τὴν ἴδιαν ὥραν ἀλλὰ βαδίζοντας με 4 χλμ. τὴν ὥρα ἔφθασα στο σχολεῖον μου ἀκριβῶς στὴν ὠρισμένη ὥρα. Ποία εἶναι ἡ ἀπόστασις;

Γαγκλῆς Νικέλ.
Ηα Πρακτ.

61) Δέκα ἐργάται μιᾶς ομάδος, ἐργαζόμενοι 4 ὥρας τὴν ἡμέραν, εἰς 16 ἡμέρας ἐκτελοῦν ἓν ἔργον. Δέκα ἕξ ἐργάται μιᾶς ἄλλης ομάδος ἐργαζόμενοι 6 ὥρας τὴν ἡμέραν, ἐκτελοῦν τὸ αὐτὸ ἔργον εἰς 8 ἡμέρας. Νὰ εὑρεθῇ εἰς πόσας ἡμέρας 6 ἐργάται τῆς πρώτης καὶ 12 ἐργάται τῆς δευτέρας ομάδος, ἐργαζόμενοι 8 ὥρας τὴν ἡμέραν, θὰ ἐκτελέσουν τὸ ἔργον.

Παπαδομανωλάκης Ἀρτέμ.
Δ' Α ΓΑΧ

62) Ὑποβρύχιον ἀναχωρεῖ ἐκ τῆς βάσεως Α πρὸς τὴν βάσιν Β. Τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἐκ τῆς βάσεως Β ἀναχωρεῖ ὑποβρύχιον, τοῦ ὁποῦ ἡ ταχύτης εἶναι κατὰ 10 χλμ. τὴν ὥρα μικρότερα τῆς τοῦ ἄλλου, κατευθυνόμενον πρὸς Α. Τὸ πρῶτον διαγράφει τὴν ἀπόστασιν ΑΒ εἰς χρόνον μικρότερον τοῦ ἄλλου κατὰ 2 ὥρας. Δεδομένου ὅτι ἡ συνάντησις ἐγένετο εἰς τὰ $\frac{1}{3}$ τῆς ἀποστάσεως ἀπὸ τῆς Β, νὰ εὑρεθῇ ἡ ἀπόστασις ΑΒ.

63) Δύο σιδηροδρομικοὶ συρμοί, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ταχύτερος εἶναι μήκους

75 μέτρων καὶ ὁ ἄλλος 125 μέτρων, κινούνται ἐπὶ παραλλήλων γραμμῶν. Ὄταν συναντῶνται κινούμενοι ἀντιθέτως, παρέρχονται 20 δευτερόλεπτα διὰ νὰ ἀντιπαρέλθῃ ὁ εἰς τὸν ἄλλον. Ἄν ὅμως κινούνται ὁμοίως, με τὸν ταχύτερον εἰς καταδίωξιν, ὁ ταχύτερος θὰ χρειασθῇ 2 λεπτά, διὰ νὰ προσπεράσῃ πλήρως τὸν ἄλλον. Νὰ εὑρεθῶν αἱ ταχύτητες τῶν συρμῶν.

Παπαμηνιάκης Γ Ὁργ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ

64) Θέλομεν νὰ κατασκευάσωμεν ἓνα ὑπνοδωμάτιον μήκους 18m καὶ πλάτους 8.60m. διὰ 30 μαθητὰς οἰκοτρόφους ἐνὸς σχολείου. Τὰ ἐπιπλα καταλαμβάνουν τὸ $\frac{1}{12}$ τοῦ χώρου. Εἰς ποῖον ὕψος πρέπει νὰ φθάσῃ ἡ ὀροφή ἂν διὰ κάθε μαθητὴν ἀντιστοιχοῦν 20m³ ἀέρος πρὸς ἀναπνοήν;

Τσόντος Μιχαήλ
Ηβ' Πρακτ.

Β) ΑΛΓΕΒΡΑΣ

65) Δίδεται τὸ κλάσμα:

$$\frac{1}{v^4 + 3v^3 - v^2 - 3v}$$

Νὰ ἀναλυθῇ τοῦτο εἰς ἄθροισμα κλασμάτων.

66) Δίδεται τὸ κλάσμα: $\frac{x^2 - 5x + 6}{x - 2}$

ὅπου Χ πραγματικός. Νὰ ἐξετασθῇ 1) Ἐὰν τοῦτο δύναται νὰ λάβῃ πάσας τὰς πραγματικὰς τιμὰς, 2) διὰ ποίας τιμὰς τοῦ Χ τοῦτο λαμβάνει τιμὰς μικρότερας τοῦ 2 καὶ 3) διὰ ποίας τοῦ Χ δύναται νὰ λαμβάνῃ τιμὰς μεγαλύτερας τοῦ 5.

Ροδανᾶκης Εὐᾶγ
Η' Γ. Σητείας

67) Ἄν ὁ ὅρος ὁ κατέχων τὴν ν τάξιν εἰς ἀριθμητικὴν πρόοδον εἶναι α, ὁ κατέχων τὴν μ τάξιν εἶναι β, καὶ ὁ κατέχων τὴν ρ τάξιν εἶναι γ νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι:

$$(μ - ρ) α + (ρ - ν) β + (ν - μ) γ = 0$$

Παροδάλκης Κλεομ.
Ηβ' Πρακτ.

68) Δύο πόλεις Α καὶ Β ἀπέχουν 200 χιλιόμετρα. Ἐκ τῆς πόλεως Α ἐκκινεῖ πρὸς τὴν πόλιν Β μία ἀμαξοστοιχία με ταχύτητα 60 χιλιομ. τὴν ὥραν. Ἐκ τῆς πόλεως Β ἐκκινεῖ ταυτοχρόνως πρὸς τὴν πρώτην ἄλλη ἀμαξοστοιχία κινουμένη ἀντιθέτως με ταχύτητα 40 χιλιομ. τὴν ὥρα. Ταυτοχρόνως ἀπὸ τὴν καπνοδόχον τῆς πρώτης ἀμαξοστοιχίας ἐκκινεῖ περιστέρα με ταχύτητα 250 χιλιομ. τὴν ὥρα, αὐτὴ φθάνει μέχρι τῆς καπνοδόχου τῆς δευτέρας ἀ-

μαξοστοιχίας, ἐπιστρέφει ἀμέσως εἰς τὴν καπνοδόχον τῆς πρώτης, πετάει ἐκ νέου μέχρι τῆς δευτέρας κ. ο. κ. μέχρι τῆς συναντήσεως τῶν ἀμαξοστοιχιῶν. Ζητεῖται πόσα χιλιόμετρα θὰ διανύσῃ συνολικῶς ἢ περιστέρα μέχρι τῆς συναντήσεως.

Τσερουνάκης Στυλ.
Ηβ' Πρακτ.

69) Τὸ πολυώνυμον $\phi(x) \equiv x^3 + ax^2 - 5x + \beta$ με πραγματικούς συντελεστὰς ἔχει μίαν κ ἰνὴν ρίζα μετὰ τοῦ πολυωνύμου $\chi \equiv \beta x^3 + ax^2 - 5x + 1$. Νὰ εὑρεθῶν αἱ ρίζαι αὐτοῦ γνωστοῦ ὄντος ὅτι τὸ α καὶ β εἶναι πραγματικά καὶ τοιαῦτα ὥστε νὰ καθιστοῦν ἐξισωσιν ὡς πρὸς αὐτὰ τὴν ἰσότητά $(\alpha^2 + \beta^2)(\alpha - \beta + 4) = 0$.

Κοστανάκης Δημ.
Ηα' Πρακτ.

70) Ἐὰν $\frac{\log x}{\psi - z} = \frac{\log \psi}{z - \chi} = \frac{\log z}{\chi - \psi}$

Νὰ δειχθῇ ὅτι $X \times \Psi \times Z = 1$

Ραϊλάκης Γεώργ.
Ηβ' Πρακτ.

71) Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα:

$$\begin{cases} 4x\psi + 3\psi z = 7 \\ \chi + \psi + z = 3 \\ \psi + 4\chi + 3z = 8 \end{cases}$$

Παπαδομανωλάκης Γεώργ.
Ηβ' Πρακτ.

72) Ἄν $\frac{\beta^2 + \beta\chi + \chi^2}{\alpha^2 + \alpha\psi + \psi^2} = \frac{\beta^2 - \beta\chi + \chi^2}{\alpha^2 - \alpha\psi + \psi^2}$

τότε καὶ $\frac{\chi}{\alpha} = \frac{\beta}{\psi}$ ἢ $\frac{\chi}{\beta} = \frac{\psi}{\alpha}$.

Παπαμηνιάκης Γεώργ.

Γ) ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ

73) Ἐὰν εἰς δοθεῖσαν γωνίαν ἐγγραφώμεν περιφερείας ἐφαπτομένας ἀλλήλων ἐκτός, νὰ δειχθῇ ὅτι αἱ ἀκτῖνες τῶν ἐν λόγῳ περιφερειῶν ἀποτελοῦν γεωμετρικὴν πρόοδον.

Ραϊλάκης Γεώργ.
Ηβ' Πρακτ.

74) Ἐχομεν παραλληλόγραμμον ἀμεταβλήτου μεγέθους αἱ δὲ δύο συνεχόμεναι πλευραὶ περνοῦν ἀπὸ δύο σταθερὰ σημεῖα ε καὶ z.

Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι καὶ ἡ διαγώνιος περνᾷ ἀπὸ σταθερὸν σημεῖον.

Παπαδογεωργάκης Ἐμμ.
Ηβ' Πρακτ.

75) Δίδεται κύκλος Ο διαμέτρου ΑΚ καὶ κύκλοι Κ, ὅστις τέμνει τὸν Ο εἰς τὰ σημεῖα Α, καὶ Β. Ἐπὶ τῆς περιφέρειας τοῦ κύκλου Κ λαμβάνομεν τυχόν σημεῖον Μ καὶ φέρομεν τὰς ΜΑ, καὶ ΜΒ, αἱ ὁποῖαι προεκτείνονται τέμνουν τὸν κύκλον Ο εἰς τὰ σημεῖα Γ, καὶ Δ ἀντιστοίχως. Φέρομεν τὴν εὐθείαν ΑΖ κάθετον τῆς ΒΔ. Νὰ ὑπολογισθῇ τὸ ἐμβαδὸν τοῦ τριγώνου ΑΔΖ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ

άν γνωρίζουμε ότι $\Lambda Z = 4m$ και γων.
 $\Lambda MB = 120^\circ$.

Χειλαδχ η: Κω) ι ε ς;
 Ηβ' Πρακτ.

76) Νά γραφή περιφέρεια έχουσα
 τὸ κέντρον τῆς ἐπί δεδομένης εὐθείας
 καὶ ἔφαπτομένη δύο δοθεισῶν ἀνίσων
 περιφερειῶν.

Χειλαδχ η: Γεώργ.

77) Ἐκ σημείου Ο εἰς τὸ ἑσωτερικόν
 ἰσοπλεύρου τριγώνου κειμένου, φέ-
 ρομεν τρία εὐθύγραμμα τμήματα πε-
 ρατούμενα εἰς τὰς πλευράς τοῦ τριγώ-
 νου, καὶ τέμνοντας αὐτὰς κατὰ δοθεῖ-
 σαν γωνίαν (ω). Δείξτε ὅτι τὸ ἄθροι-
 σμα τῶν μηκῶν τούτων εἶναι σταθερὰ
 ποσότης.

Καστανάκης Δημ.
 Ηα' Πρακτ.

78) Ἐπὶ τῶν ἴσων πλευρῶν AB καὶ
 AG ἑνὸς ἰσοσκελοῦς τριγώνου ABΓ
 κατασκευάζομεν ἑξωτερικῶς τοῦ τρι-
 γώνου, τὰ τετράγωνα ABΔΕ καὶ AGΖΘ.
 Ἔστω Μ τὸ μέσον τῆς ΒΓ. Νά ἀπο-
 δεიχθῆ ὅτι $1ον) ME = M\Theta$. $2ον) BZ =$
 $ΓΔ$ $3ον) αἱ ΕΘ καὶ ΑΜ εἶναι κάθετοι$
 μεταξύ των $4ον) \epsilon\theta = 2AM$.

Παπαδάκης: Ἐμμ.
 Ζβ' Πρακτ.

79) Δίδονται δύο σημεία Α καὶ Β
 κείμενα μεταξύ δύο εὐθειῶν ε₁, ε₂.

Νά εὑρεθῆ ὁ ἐλάχιστος δρόμος ὁ
 ἐγγιζὼν τὰς δύο αὐτὰς εὐθείας καὶ
 συνδέων τὰ δύο σημεία.

Παπαμπροχάκης Γεώργ.

80) Δίδονται δύο παράλληλοι εὐ-
 θέται χ, ψ καὶ ἐπὶ τῆς χ ἓν σημείον
 Α. Ζητεῖται διὰ σημείου Μ, δοθέντος
 καὶ κειμένου ἔκτος τῶν παραλλήλων,
 νά ἀχθῆ τέμνουσα MBΓ τοιαύτη, ὥ-
 στε $AB = AG$.

Παπαδομανωλάκης Γεώργ.
 Ηβ' Πρακτ.

Δ) ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑΣ

81) Νά δεიχθῆ ὅτι: $\text{ συν}^2(\chi + \psi) +$
 $\text{ συν}^2(\chi - \psi) = 1 + \text{ συν}2\chi \text{ συν}2\psi$

Ρ Ἰλακίης Γεώργ.

Ηβ' Πρακτ.

82) Νά λυθῆ ἡ ἐξίσωσις $\eta\mu(\pi + \chi)$
 $+ \text{ συν}3\chi = 0$

83) Νά λυθῆ ἡ ἐξίσωσις $\epsilon\phi\left[\chi + \frac{\pi}{6}\right] =$

$\sigma\phi\left[3\chi - \frac{\pi}{4}\right]$

Τζεδάκης: Ἄριστ.

Ηβ' Πρακτ.

04) Ἐάν τὰ ημ2α, ημ2β, ημ2γ εἶ-
 ναι διαδοχικοὶ ὄροι Α, Β, Γ, τὸ αὐτὸ θά
 συμβαίνει καὶ διὰ τὰς $\epsilon\phi(\beta + \gamma)$, $\epsilon\phi$
 $(\gamma + \alpha)$, $\epsilon\phi(\alpha + \beta)$

85) Νά δεიχθῆ ὅτι: $\text{ τεμ} 2\alpha +$
 $\text{ τεμ} 2\alpha. \text{ τεμ} 3\alpha + \dots + \text{ τεμ} (n\alpha).$ τεμ

$(n+1)\alpha = \frac{\epsilon\phi(n+1)\alpha - \epsilon\phi\alpha}{\eta\mu\alpha}$

Χειλαδχ η: Γεώργ.

85) Ἄν χ εἶναι τὸ μέτρον τόξου εἰς
 ἀκτίνα θετικῆ καὶ μικροτέρου τεταρ-
 τημορίου περιφερείας νά δεიχθῆ ὅτι:

$$1 - \frac{\chi^2}{2} < \text{ συν } \chi < 1 - \frac{\chi^2}{2} + \frac{\chi^4}{16}$$

87) Ὁ πλοίαρχος ἑνὸς πλοίου, τὸ
 ὁποῖον διευθύνεται πρὸς Βορρᾶν, βλέ-
 πει πρὸς δυσμὰς δύο Φάρους Φ' καὶ
 Φ". Μετὰ πορείαν μιᾶς ὥρας οἱ δύο
 φάροι φαίνονται, ὁ μὲν Φ πρὸς Νοτιο-
 Δυτικά, ὁ δὲ Φ" πρὸς Νοτιο-Νοτιο-
 Δυτικά τοῦ πλοίου. Νά ὑπολογισθῆ ἡ
 ταχύτης τοῦ πλοίου ἂν γνωρίζωμεν, ὅτι
 ἡ ἀπόστασις τῶν φάρων εἶναι 8 χιλ.
 Γεώργ. Παπαμπροχάκης

Ε) ΦΥΣΙΚΗΣ

80) Ἄναμινγνύομεν 150 cm³ αἰθέρος ἔ-
 σιν οἰνόπνευμα ὥστε νά ἀποτελεσθῆ μίγμα
 200 cm³. Παρατηροῦμεν τότε ὅτι ἔχει-
 ἀσθη ὄγκος οἰνοπνεύματος μεγαλύειος
 τῶν 50 cm³. Νά ὑπολογισθῆ ἡ ἐπὶ ταῖς
 ἐκείτων τοῦ ἀρχικοῦ ὄγκου συστολή,
 γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ ὑαλίνη σφαιρὰ
 ὑφίσταται ἄωσαν 24, 4 gr εἰς τὸ οἶνὸ
 πνευμα, 21, 8 gr εἰς τὸν αἰθέρα καὶ 24gr
 εἰς τὸ σχηματισθὲν μίγμα.

Μαθιευδάκης Δημήτρ.
 Ἄπόφαιτος Β' ΓΑΧ

89) Νά καθορισθῶν τὰ μεγέθη ὧς καὶ
 αἱ θέσεις εἰδῶλων ἀντικειμένου ὕψους
 6 ἐκ. εὐρισκομένου μεταξύ δύο κυριῶν
 κατόπτρων Π' καὶ Π" ὧν αἱ ἀκτίνες
 εἶναι ἀντιστοιχῶς 12 ἐκ., καὶ 60 ἐκ. καὶ
 ὧν αἱ ἀξονες συμπίπτουν εἰς ἓνα εὐ-
 ρεθὲν ἀλλήλων καὶ εἰς ἀπόστασιν 90 ἐκ.
 Γνωστοῦ ὄντος ὅτι τὸ ἀντικείμενον ἄ-
 πέχει τοῦ Π κατὰ 30 ἐκ.

Μαλλιακίης Κων) ἴνος
 Η' Γ. Καστ. Πεδιάδος

90) Ἐνός ἐπιπεδοκόλου φακὸς ἔχει δει-
 κτικὴν διαθλάσεως 1,5 ἢ ἡ δὲ κοίλη ἐπι-
 φάνειά του εἶναι ἐπαργυρωμένη. Ἐμ-
 προσθεν τῆς ἐπιφάνειας αὐτῆς μετακι-
 νοῦμεν φωτεινὴν εὐθεῖαν AB, κάθετον
 πρὸς τὸν κύριον ἀξονα, ἕως ὅτου τὸ
 λαμβανόμενον ἀντεστραμμένον εἰδῶλον
 νά σχηματίζεται ἐπὶ τῆς προεκτάσεως
 τοῦ AB. Παρατηροῦμεν τότε ὅτι τὸ
 ἀντικείμενον καὶ τὸ εἰδῶλον του ἀπέ-
 χουσιν 50 cm ἀπὸ τὸν φακόν. Ἄναστέ-
 φομεν τότε τὸν φακόν χωρὶς νά μετα-
 βληθῆ ἡ ἀπόστασις του ἀπὸ τὸ ἀντικεί-
 μενον. Ἀπέναντι τοῦ ἀντικειμένου εὐ-
 ρίσκεται τὴν ἡ ἐπιπέδος ἐπιφάνεια
 τοῦ φακοῦ. Ποῖα εἶναι ἡ θέσις καὶ ἡ
 φύσις τοῦ λαμβανόμενου γένου εἰδῶλου;
 (Ἡ ἀνάκλισις ἐπὶ τῆς ἐπιπέδου ἐπιφα-
 νείας πρὸς ἀλίσπεται).

Παπαδομανωλάκης Γεώργιος
 Ηβ' Πρακτ.

Ζ) ΧΗΜΕΙΑΣ

91) Ἐάν θερμανθῶν 0,3175 gr ἐνόδου
 ἀνθρακικοῦ χυσταλλικοῦ ἁλατος μονο-
 σθενούς μετάλλου ἀποδίδουν 0,045 gr

ὑδατος. Ἐπίσης 20 gr διαλύματος βά-
 σεως τοῦ αὐτοῦ μετάλλου περ ἐκτικότη-
 τος 14 οὖν ἀδύειναι κατὰ βάρος 1,1 gr
 ὅταν διαβιβασθῆ δι' αὐτοῦ CO₂. Γνω-
 στοῦ ὄντος δὲι (ἂν διὰ Χ καλέσωμεν
 τὸ μέταλλον) ὁ τύπος τοῦ χυσταλλικοῦ
 ἁλατος εἶναι X₂ CO₃ · VH₂O νά εὐρεθῆ
 τὸ ἀτομικὸν βάρος τοῦ μετάλλου καὶ ὁ
 ἀριθμὸς τῶν χυσταλλικῶν μορίων τοῦ
 βιαιτος εἰς τὸ γραμμομόριον τοῦ ἐνό-
 δου ἁλατος.

Μαθιευδάκης Δημήτριος
 Ἄπόφαιτος Β' ΓΑΧ

92) Ἀγίζονται 10,5 gr ὀξειδίου τοῦ
 ψευδοῦ γούρου δι' ἀνθρακος:

Ζητοῦνται: 1) Ἡ ἀπαιτούμενη πο-
 σότης ἀνθρακος καὶ ἡ παραγομένη πο-
 σότης ψευδαργύρου. 2) Ποῖος ὁ ὄγκος
 τοῦ παραγομένου ἀερίου κατὰ τὴν ἀνα-
 γωνίαν εἰς 0°C καὶ ὑπὸ πίεσιν μιᾶς με-
 γαδύνης κατὰ cm³.

Μιχαήλ Ἐδρυγγεῖα
 Η' Πρακτ. ΓΘΧ

93) Πόσα Kgr θείνη ἢ ὀξείας θά παρα-
 χθῶν ἂν χρησιμοποιηθῶν πρὸς τοῦτο
 200 λίτρα ὀζονόμου, φασφασόμενα ὑπὸ
 πίεσιν 10 ἀτμόσφαιρών καὶ εἰς θερμο-
 κρᾶσιν 5° C; Ἐν λίτρῳ ἀέρος εἰς 0°C
 καὶ εἰς 76 cm Hg ἔχει βάρους 1,3 gr ἢ
 δὲ πυκνότη τοῦ ὀζονόμου εἶναι 1,1.

Παπαδογεωργάκης Ἐμμυλ.
 Η' β Πρακτ.

TESTS

22) Συμπληρώσατε τὰ ἐλείποντα φω-
 νήεντα ὥστε νά ἀναγνωθοῦν οἱ φρά-
 σε ς:

Α) . . δ . . ε γ . ο μ .
 χ θ . ε τ ς ν . . ς . . κ ψ ν

Β) . . π . . δ . . σ . . π . ν ε ν ε
 κ . κ ν μ . τ ο .

Κων) ἴνος Μαλλιακίης
 Η' Γ. Καστελ. Πεδιάδος

23) Ἐνα πρόβατο ἦτο δεμνὸ ἀπὸ
 τὸ λαίμδ μὲ σγινοὶ μήκους 2 μέτρων.
 Εἰς ἀπόστασιν 4 μέτρων ἦτο σπαιμένο
 ἓνα χορτάφι μὲ οἶτο. Τὸ πρόβατο κα-
 τώρθωσε νά φάγῃ τὸ σπαιμένο, χωρὶς
 νά λύσῃ ἢ νά σπάσῃ τὸ σγινοί. Πὼς
 ἔγινε τοῦτο;

24) Μέχρι ποίου βάρους ἠμπορεῖ
 νά εἰσχωρηθῆ καί εἰς μέσα εἰς ἓνα πυ-
 κνὸν δάσος;

25) Ἐἶναι δυνατὸν μὲ 6 δωδρια νά
 σχηματισωμεν 6 ἄστροισμα 23;

Βαστυδάκης Ἐμμ.
 Ηα'. Πρακτικόν

26) Ποῖος εἶναι ὁ πλέον κοφύς ἀν-
 θρακος τοῦ κόσμου;

27) Πότ. ἡ μονάδα ἰσοδυναμεῖ μὲ
 τὸν ἀριθμὸν 89;

Νά ἀναγερσθῆ ἡ κάτωθι ἐπιγραφῆ.

N H M A N
 I M A N O
 Ψ O T O Ψ
 O N A M I
 N A M H N

Καλοχρηστιανάκης Σπυρίδης
 Ηα'. Κλασ. Β. Γ. Ἡρακλ.

29) Βγάλε θ, βάλτε υ, όλοι προσοχή (1) τα βιβλία πικριτώ και σιόν πόλεμον πετώ.

30) Λύκος ερωγε πόδα προβάτου και ό πούς ήτω αίγός, Πώς συμβαίνει αυτό;

Ταινάρης; Ίωάννης
Ηβ. Πρακτικού.

31) Πόδια δέν έχει, ψυχή δέν έχει και όμως τό δένουν για να μή φύγη.

32) Βιάζει και όμως δέν κείει.

33) Τι κοινόν υπάρχει μεταξύ άλλου και ώός;

Πιτταριδάκης Έμμ.
Η. Γ. Καστελ. Πεδιάδος

ΛΥΣΕΙΣ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΚΑΙ TEST ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

23) Αναπλήσονται τό ημ² x και διαιρούντες διά ημ² α + β, ημ² x κ.λ.π. εύρισκομεν τό ζητούμενον. 24) Δεικνύεται ώς άνωτέρω. 25) Άντικαθισ-

$$\frac{1}{\eta\mu} \frac{\eta\mu(+1)\alpha - \eta\mu\alpha}{\sigma\upsilon\nu(+1)\alpha \sigma\upsilon\nu(\nu\alpha)} = \frac{1}{\eta\mu} \left[\frac{\eta\mu(+1)\alpha}{\sigma\upsilon\nu(+1)\alpha} - \frac{\eta\mu\alpha}{\sigma\upsilon\nu(\nu\alpha)} \right] =$$

$$-\sigma\tau\epsilon\mu\alpha [\epsilon\phi(+1)\sigma - \tau\phi\nu\sigma]$$

28) Η αντίδρασις είναι Ca CO₃ + H₂ SO₄ = Ca SO₄ + CO₂ + H₂O. Έκ τούτου συνάγεται ότι όπαιτούνται 29, 7 cm³ H₂ SO₄ και θα λάβωμεν 13, 5 gr Ca SO₄.

29) Η Α είχε 17 δρχ. και ή Α 13 δρχ. 30) Η απόστασις είναι 144 μιλ.

31) Ο χρόνος είναι 1 ώρ. 22' 30" και θα κάνουν 25 γύρους ό α' και 22 ό β'.

32) Τα βαρέλια ήσαν 6 και ή αξία του άγρου 4000 δρχ. 33) Ο Μιχ. έφερε 12 δρχ., ό Κώστας 15, ό Θανάσης 5, ό

Άντώνης 4 και ό Σπύρος 5. 34) Η αξία είναι 27,5 δρχ. κατά μέτρον και ήσαν 560 μ. 35) Μετά τας πράξεις εις γ' και δ' έξίσωσιν του συστήματος και πολλαπλασιασμού, έν συνεχεία και συγκρίσει προς τας ύπολοιπους εύρισκομεν X. = 3, ψ = 4, z = 6 και ω = 9. 36) Σχηματίζομεν την τουτότητα του Lagrange με παράγοντας τας ρίζας των αριθμών α, β, γ, χ, ψ, z. και εύρισκομεν τό ζητούμενον. 37) Αντικαθιστώντες τας ρίζας λ και μ εις την έξίσωσιν εύρισκομεν μ - 2 = $\frac{5}{\mu}$

$$\lambda - 2 = \frac{5}{\lambda} \text{ και ή τιμή είναι } \frac{88}{125}$$

38) Έκτελούντες την πράξιν και συγκρίνοντας προς τό δεδομένο άποδεικνύεται. 39) Μετά την έκτέλεσιν των πράξεων εις έκαστον όρον εύρισκομεν (χ - ψ)⁻² : (χ - ψ)⁻³ = χ - ψ. 40) Αύτη ισούται με 1. 41) Κατόπιν σχηματισμού της προόδου κ.λ.π. εύρισκομεν ότι αι ρίζαι της α' είναι 4 και 7 και της β' 5 και 6. 42) Τό συμμετρικόν του Δ,

Δ' ως προς την ΑΓ κείται επί της ΑΒ είναι άρα ΒΔ' = ΑΒ - ΑΔ' και ΓΔ' = ΓΔ άρα τό ΓΔ' Β είναι κατασκευάσιμον. Έκ τούτου έπεται ή σύνθεσις εύκόλως. 43) Αν Θ είναι τό κέντρον βαρους Λ τό του εις τό τρίγωνον έγγραμμέτου κύκλου και Ν τό του εις τό έχον κορυφάς τά μέσα εύρισκομεν ότι αν ΑΒΓ τό τρίγωνον και Ε τό μέσον της ΑΓ είναι γων. Ε = γων. Β και $\frac{ΒΘ}{ΘΕ} = \frac{ΒΛ}{ΝΕ}$ και γων. ΒΘΛ = γων.

ΕΘΝ (εις τό προηγούμενον να συμπληρωθή; και τό κέντρον του εις τό τρίγωνον έγγραμμένου κύκλου.) 41) Όρίζοντες τό συμμετρικόν του Δ ως προς την διχοτόμον της Α όρίζομεν την ΑΓ και ή ΓΒ όρίζεται έκ του Γ και του συμμερικού Ε, του Ε ως προς την διχοτόμον της Γ. 45) Προεκτείνοντες τας εις τά άκρα της ύποκεινούσης Β και Γ καθέτους και λαμβάνοντες επ' αυτών αντίστοιχως τμήματα ίσα προς τά ΑΒ και ΑΓ άποδεικνύεται τό ζητούμενον. 46) Τό Δ είναι στροφή του Β περί τό Α κατά 90°. Άρα κείται επί της Ε' ήτις είναι στροφή της Ε, κατά 90°. 47) Αν Ο και Ο' είναι τά κέντρα των δοθεισών και Κ της ζητουμένης περιφερείας, τότο κείται επί της Χψ και επί της καθέτου της Ο Α' εις z (τό z δίδεται έκ της σχέσεως 2 (Ο Ο'). Εz = Κ² όπου Ε τό μέσον της Ο Ο' και Κ ή ύποτείνουσα όρθ. τριγώνου με πλευράς τας άκτίνας των δοθεισών Π) 48) εύρισκομεν τό σημειον Γ₁ συμμετρικόν του Γ ως προς την διχοτόμον Αχ. Με χορδήν τό εύθύγραμ. τμήμα Γ₁ Β γράφομεν κυκλικόν τμήμα τό όποιον να δέχεται γωνίαν ίσην προς ω. Τό τόξον του κυκλικού αυτού τμήματος τέμνει την Αχ εις τά σημεία Μ και Μ₁ τά όποια άποτελούν λύσιν του προβλήματος.

$$49) \text{ Έπειδή } \eta\mu 2\omega = \frac{2\epsilon\phi\omega}{1+\epsilon\phi^2\omega}$$

και αντικαταστάσεως της εφω εύρισκομεν τό ζητούμενον. 50) Αντικαθιστώντες την εφ διά ημ και συν και πολύντες αριθμητήν και Παρανομαστήν επί ημ (α - β) άποδεικνύεται. 51) Έπειδή άποτελούν Α. Π. ή διαφορά τού α' από του β' είναι ίση με την του β' από του γ'. Έκ της σχέσεως ταύτης διά μετατροπής εις γινόμενον και διαιρέσεως διά συνα συν, συνγ άποδεικνύεται ότι εφ α + εφ γ = 2 εφ β, 52) αναπτύσσοντες τό ημ (α - β) κ.λ.π. και διαιρούντες διά ημ β. ημα. άποδεικνύεται 53) Προσθέτοντες και αναπτύσσοντες τό ημ (α - β) κ.λ.π. άποδεικνύομεν. 54) Έπειδή 2ψ = χ + z ή χ + ψ + z δίδει

$$3\psi = \Pi \text{ ή } \psi = \frac{\Pi}{3} \text{ και } \chi + z = \frac{2\Pi}{3}$$

$$\text{ Έπειδή } \eta\mu \frac{\Pi}{3} = \frac{\sqrt{3}}{2} \text{ και ή δοθεί}$$

σα γίνεται

$$\eta\mu^2 \chi + \eta\mu^2 z = \frac{5}{4} \text{ ή } (\eta\mu \chi + \eta\mu z)^2 =$$

$$2 \eta\mu \chi \eta\mu z = \frac{5}{4}$$

$$\chi - z = \pm \frac{2\Pi}{6} + 4ΚΠ \text{ και } \chi + z =$$

$$= \pm \frac{14\Pi}{6} + ΚΠ$$

$$\text{ Έξ αυτών και της } \chi + z = \frac{\Pi}{3}$$

εύρισκομεν τά χ και Z άκολουθως

56) (1) Εις απόστασιν 390 cm. (2) 50 cm 57) Η αντίδρασις είναι NaCl + H₂ SO₄ = Na H SO₄ + HCl. (1) θα σχηματισθοούν 619, 7 gr. 1549,2 gr. (2) Είνα 1,2912 και (3) 2,034 Kg.

67) Τό τελικόν είδωλον σχηματίζεται επί του κοίλου κατόπτρου. Η δέ διάμετρος τούτου είναι 15,7 cm.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ TESTS ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

14) Είναι 3 κορίτσια και 4 αγόρια. 15) Ήσαν 2 χήρες, που είχαν ένα γυιό κάθε μία. Κάθε χήρα είχε ξαναπαντρευτή τό γυιό της άλλης και απέκτησαν κάθε μία μία κόρη. 16) Πατέρας του. 17) Στέφανος - φανός. 19) ΑΡΑΨ - ΨΑΡΑ. 19) Μα - χέρ = μαχαίρι. 20) Μή και κώνος = Μήκονος, 21) Ε751, Η 72 , Λ1 69 Ν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Λόγω πληθώρας ύλης και έλλειψεως χώρου σημειώνομεν απλώς ότι συνεργασίας μας έστειλαν οι κάτωθι:

- Κορβατζής Λίντος, Μανωλικάκης Στέφ., Γαγαλής Νικόλ., Τούντος Μιχ., Παρδαλάκης Κλεομ., Τσουρουνάκης Στυλ., Καστανάκης Δημ., Ραίλάκης Γεώργ., Παπαδομαλάκης Γεώργ., Παπαδογεωργάκης Έμμ., Χειλαδάκης Κων/νος, Παπαδάκης Έμμ., Τζεδάκης Άριστ., Βρεττουδάκης Έμμ., Γεωργακάκης Έμμ., Τσιναράκης Ίωάν., Άναγνωστάκης Ίπ., Άνδ ουλάκης Μαρκ., Παπαδάκης Στυλ., Σηφάκης Δημ. άπαντες μαθηταί του ΒΓΑΧ.

Μαθιουδάκης Δημ. άπόφ. Β Γ. Α. Χ. Παπαδομαναλάκης Άρτ. Α ΓΑΧ, Μιχαλάκη Εύαγγ. ΓΘΧ, Καλοχριστιανάκης Ζαχ. Β ΓΑ Ήρακλ. Κων/νος Μπίλιαρης, Πιτταριδάκης Έμμ., Γ. Καστ. Πεδιάδος, Ρ. δανάκης Εύαγγ. ΓΑ. Σητεας.

Από τας άνωτέρω συνεργασίας άλλαι δημοσιεύονται άλλαι δε θα δημοσιευθοούν εις τά επόμενα τεύχη σύμφωνα με την σειράν προτεραιότητος.

(Έκ της Πνευματικής Σελίδος)

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

Η ΜΕΓΑΛΗ έορτή τής Χριστιανωσύνης, τὰ Χριστούγεννα είναι πάλιν πλησίον μας. Δέν υπάρχει άνθρωπος σ' ἔλο τὸν κόσμο νὰ μὴ συγκινηθῆται ἀπὸ τὸ κοσμοϊστορικὸ γεγονός τής θεμελιώσεως τής νέας θρησκείας καὶ τής ἀλλαγῆς τής πορείας τοῦ ἴδου τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὰ βαθειὰ σκοτάδια τής πλάνης καὶ τής ἀμαρτίας εἰς τὴν τὴν ὁποίαν εὐρίσκετο, εὐρέθηκε μονομιᾶς σ' ἓνα κόσμο φωτεινὸ καὶ ἀληθινόν, πού τὸν ὠδήγησε τὸ βρέφος τής Βηθλεέμ, ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Εἰς τίς παιδικῆς ψυχῆς τοῦ μαθητικοῦ κόσμου κτυπᾷ καὶ πάλιν ἡ Χριστουγεννιάτικη καμπάνα μὲ τὸν γνώριμον ἤχο, ἐνθυμίζοντας τὸ μεγάλο μῆνυμα τής ἀγάπης καὶ τής εἰρήνης πού διεκήρυξε στὴ γῆ ὁ Θεάνθρωπος.

ΟΙ ΡΑΒΔΙΣΜΟΙ τοῦ στρατάρχη Χάρτιγκ έγιναν τὸ θέμα τής ἡμέρας καὶ τὸ καθημερινὸ σκόλιο τοῦ μαθητικοῦ κόσμου. Ὅλοι ἀποροῦμε πῶς ἡ λεγομένη πολιτισμένη Ἀγγλία ἐφαρμόζει αὐτὰ τὰ μεσαιωνικά μέτρα γιὰ νὰ καταπνίξῃ τὴν πιδ δίκαιη φωνὴ τοῦ ἀνθρώπου, τὴ φωνὴ γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν ἐλευθερία του. Μὰ ἡ φωνὴ δὲν πνίγεται, δυναμώνει, μετὰ τὸ κάθε ὄχ! πού ἀκούεται ὕστερα ἀπὸ τὸν κάθε ραβδισμό στὴν πλάτη τοῦ ἀθώου παιδιοῦ, ξεφεύγει καὶ ἓνα ἀόρατο μχαίρι πού κρφώνεται στὴν καρδιά τής τυραννίας καὶ συνταράσει συθέμελα τὸ τόσο λαμπρὸ ἄλλοτε οὐλοδόμημα τής Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας.

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ νὰ καταφθάνουν σὶὰ γραφεῖα μας ἄρθρες ἐπιστολὲς συγχαρητήριες γιὰ τὸ περιοδικόν. Εὐχαριστοῦμε καὶ ἐμεῖς ὄλους ξεχωριστὰ τοὺς ἀγαπητοὺς μας φίλους συμμαθητὰς καὶ συμμαθητριάς πού μᾶς γράφουν καὶ μᾶς ἐνισχύουν εἰς τὸ δύσκολον ἔργον μας. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τὸ πε-

ριοδικὸν ἔγινε πιά μιὰ ἀνάγκη τοῦ μαθητικοῦ κόσμου τής Κρήτης καὶ γι' αὐτὸ ἡ εὐθύνη μας εἶναι καὶ μεγαλύτερα πῶς θὰ τὸ διατηρήσωμε καὶ πῶς θὰ τὸ πλουτίσωμε. Αὐτὸ δὲν ἐξαρτᾶται μόνον ἀπὸ ἐμᾶς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὄλους τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητριάς, οἱ ὁποῖοι πραγματικὰ

ἀγαποῦν καὶ θέλουν τὸ περιοδικόν τους.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΜΕ καὶ πάλιν ἀπὸ τὴ στήλη αὐτὴ εἰς τοὺς ἀνταποκριτὰς μας ὄλων τῶν Γυμνασίων νὰ μᾶς γράφουν συχνὰ γιὰ ἔλη τὴν κίνηση τῶν Γυμνασίων τους καὶ νὰ φροντίζουν διὰ μέσου τῶν κ. κ. Καθηγητῶν καὶ τοῦ κ. Γυμνασιάρχου τῶν νὰ μᾶς στέλνεται αἱ καλύτεραι συνεργασίαι τοῦ Γυμνασίου τῶν, ἀπὸ τοὺς καλύτερους μαθητὰς καὶ μαθητριάς, καὶ ἡλεγμέναι καὶ ὑπογεγραμμέναι ἀπὸ τοὺς καθηγητὰς, γιὰ νὰ ἀποφεύγωμε τὸ φοβερὸ κακὸ τῶν ἀντιγραφῶν. Ἐναγράφουμε πάλι ὅτι προτιμοῦμε τὴ μαθητικὴ ἔλη, τὸ μαθητικὸν διήγημα, χρονογράφημα, σκίτσα, εἰκόνες καὶ σάτιρα ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ σχολείου, κ.λ.π.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΘΕΡΜΩΣ τοὺς σεβαστοὺς μας κ. κ. Γυμνασιάρχας, τοὺς ὁποίους θεωροῦμε πνευματικούς μᾶς πατέρες καὶ καθοδηγητὰς, νὰ μᾶς ὀρίσουν τοὺς ἀνταποκριτὰς τοῦ περιοδικοῦ εἰς τὸ Γυμνάσιόν τους, ὅσοι δὲν τοὺς ὄρισαν ἀκόμη καὶ νὰ μᾶς ἐνισχύσουν μὲ κάθε μέσο εἰς τὸ πνευματικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖται διὰ τοῦ περιοδικοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι περιοδικὸν ἐνὰς σχολείου ἀλλὰ Παγκρήτιον κοινὸ ὄλων τῶν Γυμνασίων περιοδικόν.

ΤΗΝ ἮΛΗ διὰ τὸ Πρωτοχρονιάτικο τεῦχος νὰ μᾶς στείλετε τὸ ταχύτερον, διότι θὰ δοθῆ εἰς τὸ τυπογραφεῖο πρὸ τῶν ἑορτῶν διὰ νὰ κυκλοφορήσῃ τὸ τεῦχος ἀμέσως μετὰ τὸ ἀνοίγμα τῶν σχολείων. Καὶ πάντοτε νὰ στέλλεται ἐγκαίρως ἡ ἔλη, τοὐλάχιστον μιὰ ἑβδομάδα πρὸ τής κυκλοφορίας τὴν τακτικὴν κυκλοφορίαν τοῦ περιοδικοῦ τὴν 1 καὶ 15 ἐκάστου μηνὸς θὰ προσπαθήσωμε νὰ τηρήσωμεν σταθερῶς.

ΤΟ ΝΑΥΤΟΠΟΥΛΟ

Μὲ καράβια τὰ ταξίδια τὸ ναυτοπούλο γυρνᾷ καὶ στῆς θάλασσας τὰ φίδια τὸν καιρὸ τοῦ τὸν περνᾷ.

Ὁ βοριάς δὲν τὸ τρομάζει μητ' ἡ ἄπιστη νοτιά, μήτε χιότι, οὔτε χαλάζι, οὔτε κύματα πλατεῖα.

Στὴ δουλειᾷ πρωτὶ καὶ βράδυ, μὲ τὸ στρόμπο στὸ πλευρό, ξερό τρώει παξιμάδι πίνει ἀκάθαρτο νερό.

Πεταχτὸ σὰν τὸ ξεφτέρι ἀναβαίνει στὰ πανιά, καὶ μὲ ρόζους εἰς τὸ χέρι λύνει, δένει τὰ σχοινιά.

Στοῦ κινδύνου τὴν τρομάρα τὸ φυλάει μοναχὴ τῆς μανούλας του ἡ λαχτάρα τῆς μανούλας του ἡ εὐχή.

Ποῦ ἐλπίζει πᾶλληκάρι νὰ τὸ ἴδῃ καμμιά φορά, νὰ τὸν ποῦν μικρὸ Κανάρη μὲσ' στ' ἀθάνατα Ψαρρά!..

ΜΙΧ. ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗΣ
Γυμν. Σητείας.

Α Λ Λ Η Λ Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

Φίλοι μας πάλι κοντά σας βρισκόμεθα. Με ικανοποίηση και χαρά άπαντα στέλνουμε στα γράμματά σας.

Φρυνιάδου Μαρίας Ζβ' Κλ.σ. Γ.Θ.Χ. Το ποίημα με πνοή και κατ'ερωτική θέρη γραμμένο. Με μικροστίχοι θέλουν διδοθώμα στο μέτρο. Δημοσιεύουμε τις καλύτερες στροφές. Το άραιο τραγουδάκι σου να το μάθετε όλες και να το λέτε. Η δημιουργία ή δική σας έχει μεγάλη αξία.

Σταυρακάκη Ντιέλ. Β' Γ. Αρρ. 'Ηρακλείου. Σε εύχαριστούμε φίλε μας. Θά δημοσιευθῆ. Μιλῶ ή ψυχή σου για την Κύπρο μας. Έτσι σκέπτονται όλα τα Κυπριακόπουλα.

Κατακμάν Κ. Ηκ Πρ Β.Γ.Χ. Θά δημοσιευθῆ.

Τσαπκίη Ηα' Κλ.σ. Το θέμα που μᾶς σ'έλνει είναι έκθεσις Ιδεών. Πρέπει να είναι πλήρης ή ανάπτυξη για να δημοσιευθῆ. Υποδειγματική έκθεσις. Ξιναστείλε την διορθωμένη και ανεπτυγμένη σύμφωνα με τὰς απαιτήσεις έννοιών, γὰ να είναι υποδειγμα και σε ένα που θά δώση εξέτασις σε καμμία σχολή. Από το κλ.σ. Γυμνασίου περιμένομε τέτοιες υποδειγματικές έκθεσεις.

Παπαδόκη 'Αντ. τξ. Στ' Νυκτ. 'Εμπορ. Σχολή 'Ηρακλείου. Φίλε μας τα λόγια σου μᾶς συνείνησαν, ὅτι τὰ λέει ἕνα εργαζόμενο παιδί που κατ'άξει και τή δουλειά και τὸ σχολεῖο. Δὲν μπορούμε να μὴ σὲ ἐπαινώσωμε. Τὸ ἀποφινὸ σας μάθημα και κάθημα θά δημοσιευθῆ. Φρόνιτε να κυκλοφορήσῃ τὸ περιοδικὸ σὲ σχολή σας. Γράψε μας ἂν θέλης να σὲ διορίσωμε ἀγαποκριντὴ και ποσα φύλλα θά μπορούσης να διαθέτης.

Παράκη 'Εμμ. 'Ιδιωτ. Γυμ. 'Αλεξινου. Καμικὸ τὸ ποίημά σου. Τὸ δημοσιεύομε. Χρειάζεται και λίγη εὐθυμία.

Κουρκουζοῦ Νίκη Σ' Κλ. Γ.Θ.Ρ. Μᾶς γράφης με τόσο ειλικρίνεια. Σε εύχαριστοῦμε. Τὸ Γυμνάσιό σας τὸ θεωροῦμε ἰδρυτικὸ τοῦ περιοδικου, διότι ἀπὸ τὴν ἀρχὴ στάθηκε ὁ καλύτερος ὑποστηρικτὴς του και ὁ καλύτερος τροφодότης του σὲ ἐκλεκτὰ θέματα. Αἱ ἐντυπώσεις σου θά δημοσιευθοῦν.

Κανεζελάκη Μαρίας Η' Γυμν. Κροταλλίου Πεδιάδος. Η λεπτότητα και καλή καυδιὰ ἐλημμορίζουν στὸ γράμμα σου. Θά δημοσιευθῆ. Τέτοιες συγκινήσεις δὲν είναι ἀγνωστες και σὲ μᾶς.

Χριστιανική 'Αννα Στ. Γαλλ. Σχο.

λή. Ὡσαύτῃ ή ἀνάλυσή σου. Τέτοιες συνεργασίες τις προτιμοῦμε γιατί τις προτιμοῦμε και σὰν ὑπόδειγμα σ' ἄλλους τοὺς μαθητὰς. Βασικὸς σκοπὸς τοῦ περιοδικου είναι νὰ βοηθήσῃ τοὺς μαθητὰς και μαθητοῖας εἰς τὸ ἔργον τους, και εἰς τὰς ἐκθέσεις τους και εἰς τὰς ἀναλύσεις τους εἰς τὰς ἀσκήσεις μαθηματικῶν και φυσικῶν.

Πολυχρονάκη 'Εμμ. Σ'. Κλ.σ. Α' Γυμν Χανίων. Καλὸ τὸ θεολογικὸ θέμα που μᾶς ἔστειλες. Θέματα σὲ ὅποια γίνεται ἔρευνα τὰ προτιμοῦμε. Νὰ τὸ συντομῆς ὁμως και να τὸ γράφης σὲ ἀπλή γλώσσα γὰ να είναι πρὸ ἐκλαϊκευμένο. Γράψε καλύτερα κἀνενα ἄλλο ὄχι τόσο βαθὺ και δύσκολο.

Πρακτικάκη Εὐγενία Σ' Γυμν. Πόρπικης. Τὰ δίστιχα πετυχημένα. Νὰ τὰ χορῶστες στὸ ἀθάνατο Κρητικὸ Πεντοστάλι. Δημοσιεύομε τὸ πρῶτο μέρος.

Πιτταριάκη 'Εμμ. Η' Καστ. Πεδιάδος. Κάποια διάθεσις ποιητικὴ στὸ σατιρικὸ. Θά δημοσιευθῆ.

Ψυχουτάνη 'Αλκιβ. Σ' Πρ. Β.Γ.Χ. Θά δημοσιευθῆ.

Οικονόμου Νίκη Στ' Γ.Θ.Χ. Κεβ. βρυτῆ Εὐγενία Ζα' Κλ.σ. Γ.Θ.Χ. Θά δημοσιευθοῦν.

'Απαντήσαμε σ' ὅσα γράμματά ἐλάβαμε μέχρι τὴν 10 Δεκεμβρίου

Με χαιρετιοῦς πολλοὺς
ή «ΜΑΘΗΤΙΚΗ» σας ΗΧΩ

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Υπό Ε. ΚΕΛΛΥΔΗ

Τὴν 2ην τρέχοντος ἔλαβε χώραν εἰς τὸ Στάδιον Χανίων φιλικὸς ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν μεταξὺ τῶν ὁμάδων Β'. Γυμνασίου και 'Εμπορικῆς Σχολῆς Χανίων.

Νικητρία ἐξῆλθε ή ὁμάς τῆς 'Εμπορικῆς Σχολῆς με τέρματα 2 ἔναντι ἑνός. Τὰ τέρματα ἐσημείωσαν τῆς 'Εμπορικῆς Σχολῆς οἱ Σαρρῆς 'Αντώνιος και Χρυσάκης Παναγιώτης κατὰ τὸ πρῶτον ἡμίχρονον. Τὸ μοναδικὸν τέρμα τοῦ Β'. Γυμνασίου ἐσημείωσε ὁ διακριθεὶς Νταργατζάκης.

ΣΑΤΙΡΙΚΟ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ

Σκέπτομαι και φιλόσοφος ἔρμηνευτὴς να γίνω γιατί μιὰ μέρα νηστικός να μὴν μπορῶ να μείνω. Πρόβλημα δυσκολώτατον, ἄλυτον ἔχει γίνεἰ ὁ στόμαχος ποτὲ κενός να μὴν μπορῆ να μείνῃ. Στάσου στομάχι λαίμαργο κάμ' ἀπεργία πείνης μονάχα δέκα ἡμερῶν να δοῦμε τί θά γίνῃς.

ΕΜΜ ΠΙΤΤΑΡΙΑΔΑΚΗΣ
Η'. Γυμν. Καστ. Πεδιάδος.

Διεκρ'θησαν ἐκ τῆς νικητοῖας οἱ Γιαννετάκης, Χρυσάκης και Χαροντάκης. Ἐκ τοῦ Β'. Γυμνασίου διεκρ'θησαν οἱ Δρακάκης, Νταργατζάκης και Γεωργιλᾶς.

Ὁ ἀγὼν ἦτο μετρίας τεχνικότητος, Μποροῦμε δὲ να εἰπωμεν ὅτι ή ὁμάς τῆς 'Εμπορικῆς εἶχε τὴν τεχνικὴν και ἑδαφικὴν ὑπεροχήν, σχεδὸν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνις.

Ἡ 'Εμπορικὴ Σχολὴ μετὰ τὸν πρῶτον τῆς νικηφόρον ἀγῶνα ἠγωνίσθη και με τὴν ὁμάδα τοῦ Α'. Γυμνασίου Χανίων. Ἀνεδείχθη νικητρία και πάλιν ή 'Εμπορικὴ Σχολὴ με τέρματα 2—0.

Τὰ τέρματα ἐσημείωσαν οἱ Μανρουδῆς Μιχ. και Σαρρῆς 'Αντ.

Διεκρ'θησαν οἱ Παπαδάκης 'Αρτέμ. Χρυσάκης Παναγιώτης και Σαριδάκης Στυλ

Ἐκ τοῦ Α'. Γυμνασίου οἱ Χογλακίης Γιαννουλάκης, και Πανηγυράκης. Ἡ σύνθεσις τῆς νικητοῖας και κατὰ τοὺς δύο ἀγῶνας ἀπετελέσθη ἐκ τῶν :

Μαντάκη, Στυλιανουδάκη Χαροντάκη, Σαριδάκη, Παπαδάκη, Γιαννετάκη, Σαρρῆ, Σταυρίδη, Μπικουβάρη, Χρυσάκη και Μανρουδῆ.